

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America
 Sworn circulation 16,000
 Issued every Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly — \$2.50
 For nonmembers — \$3.00
 Foreign Countries — \$3.50
 Telephone: Randolph 3912.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Zdrženih Državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Ima 16,000 naročnikov
 Naročnina:
 Za člana, na leto — \$2.50
 Za nečlane — \$3.00
 Za inozemstvo — \$3.50
 NASLOV
 uredništva in upravljalstva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 39. — No. 39. CLEVELAND, O., 23. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1925. Leto XI. — Volume XI.

CLEVELANDSKE VESTI.

—Zasedanje V. redne konvencije Slovenske Dobrodelne Zveze, vršče se v Newburgu minuli teden, je bilo zadnje sobotno zvečer zaključeno. V odbor za prihodnja tri leta so bili izvoljeni sledeči stari in novi uradniki: predsednik John Gornik, podpredsednik Frank Černe, II. podpredsednica Julija Brezovar, tajnik Primož Kogoj, blagajnik Jernej Knaus, zapisnikar James Debevec, nadzorniki: Louis J. Pire, Janko N. Rogelj, Ignac Smuk, protorni odbor: Frank M. Jakišič, Leopold Kushlan in Josip Lekan; vrhovni zdravnik Dr. James Seliskar; glasilo zveze ostane še v bodoče "Ameriška Domovina." Prihodnja konvencija se vrši v Lorainu, O.

—Minuli petek popoldne ob 5. uri je umrl Matija Hrastar, stanujoč na 5901 Prosser Ave., splošno poznan in priljubljen rojak v naši naselbini. Ze par let je bil slabega zdravlja, vendar se je držal pokonca in opravljal dela pri svojem domu; v petek pa se je počutil slabšega in kmalu je nastopila smrt. Bolehal je na vodenici. Rajni je bil star 43 let. Doma iz vasi Drkovec, fara Sent Jernej na Dolenskem. V Ameriki je bival 25 let. Nekaj let je vodil gostilno na St. Clair Ave. in E. 60. cesti. Doma zapušta mater, enega brata in tri sestre. Tukaj zapušta žalujoco soprogo, štiri hčere in eno sestru, katere se nahaja v St. Louisu. Bil je član društva sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednote in društva Woodman of the World, št. 159. N. v. m. p.

—V nedeljo, dne 20. septembra ob 3. uri popoldne je bil od strele zadet rojak Ignacij Železnikar, vdovec, star 54 let. Nesreča se je dogodila v Geneva, O., pod nekim drevesom, kamor so se delavci zatekli med neurjem, ko so se nahajali pri delu tikanja ceste. Nič hudega sluteč so skočili pod neko drevo v bližini; nenadoma pa je udarila strela v drevo in Železnikar se je takoj zgrudil mrtev; ostalima dvema se ni dogodilo nič zalega. Truplo pokojnika je bilo pripeljano k sodnikom in sicer k družini Kern, 613 E. 200th St. (Cut Rd.), v Nottingham, kjer se bo vršil pogreb v sredo popoldne v cerkvi sv. Pavla, Euclid, O., in na pokopališče sv. Pavla. Rajniki je bil član društva sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednote in društva Cleveland, št. 23, S. S. Z. Doma je bil iz Stiške vasi, fara Cerklje pri Kranju na Gorenjskem; v Ameriki je bival 14 let. V stari domovini zapušta tri sestre in eno hčer, tukaj pa siná Ivana, stanujočega v Nottinghamu, R. I. P.

—V torek, 21. septembra, ob 8. uri je umrl rojak John Belčar, oženjen, stanujoč na 14705 Pepper Ave., Collinwood, star 56 let. Bil je tovarniški delavec, kateri je zadobil pri delu nevaren svinčen strup, radi česar je bolehal par let in temu tudi podlegel. Rajniki je bil doma od Gorice, Primorsko; v Ameriki je živel 20 let. Do le-

SHOD V SO. CHICAGU.

KATOLIŠKA MANIFESTACIJA IZPADLA SIJAJNO.

Včeraj zjutraj sta se v Cleveland vrnila sobrat Grdina in Rev. Oman, ki sta se minulo nedeljo vdeležila velikega katoliškega shoda v South Chicagu. Po zatrdilu naših vdeležencev je ta katoliška manifestacija izpadla nad vse sijajno. Po dopoldanski slavnosti in veličastni paradi se je vršil v novi cerkveni dvorani velik banket, trajajoč do 2. ure popoldne; ta čas je bil odmerjen za ameriške govornike in poslušalce; nastopilo je več jako uglednih mož iz southchikaške naselbine; slovenski del shoda je pa trajal neprestano od 2. popoldne do 7:30 zvečer; govorilo je pet navzočih glavnih uradnikov K. S. K. Jednote, več. č. gg. duhovnikov in zastopnikov raznih društev. Dvorana je bila nabito polna radovednih poslušalcev; shod je poveljevalo krasno petje pevskih društev in godba; govorniki so želi buren aplavz ne samo s ploskanjem in odobravanjem, ampak tudi v obliki krasnih šopkov. Proti zaključku shoda se je vršil slovesen sprejem novih članov v našo Jednoto, 22 po številu, med temi so bili tudi trije duhovniki. Takega slučaja še ne pomnimo na nobenem sličnem shodu.

Drugi dan, v ponedeljek so priredila cerkvena društva in članice društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote v Chicagu v šolski dvorani pozdravni večer g. župnika Rev. K. Zakrajšku, ki se je te dni srečno vrnil iz stare domovine. Tega večera se je vdeležil tudi brat predsednik Anton Grdina in brat glavni tajnik Josip Zalar in mnogo drugih domačih faranov.

Pri tej priliki je predsednik brat Anton Grdina društvu Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote v spomin izročil krasno banderco z oljnato sliko Marijinega oznanjenja, koje je kupil v Rimu; društvo Marije Pomagaj ja na ta dragoceni dar lahko ponosno!

Bolj obširno poročilo o katoliškem shodu in o tem pozdravnem večeru priobčimo v prihodnji številki.

ta 1916 je bila družina v Indianapolis, Ind., potem se je pa naselila v Collinwood. V domovini zapušta eno hčer in enega sina, tukaj pa ženo in štiri otroke, ena izmed hčera je že poročena. Pogreb se bo vršil v četrtci v cerkvi Marije Vnebovzetja v Collinwoodu. Ranjki je bil član društva "v Boj," S. N. P. Jednote. Pokoj njegovi duši!

—Na domu pri tajnici društva Marije Magdalene, sestri Frances Ponikvar bodo imeli tekoči teden zanimivo volitev, ko bodo določili ime najmlajši hčerki, rojeni dne 10. septembra. Srečna mati bi imela rada Magdalenco, ponosen oče je za ime Danica, med tem ko bi sestrice rade imele Bertko. Upamo, da bo ta volitev povoljno izpadla. Ponikvarjevi družini naše iskrene častitke!

Negentlemansko postopanje.

V uradnem glasilu S. N. P. Jednote z dne 1. julija t. l. je bil priobčen uvodni članek pod naslovom: "Načelna izjava Slovenske Narodne Podporne Jednote." Četrti odstavek omenjenega članka se deloma glasi: "Ali ne bi bilo pametneje, da bi klerikalni modrijani svetovali svojim jetičnim klerikalnim organizacijam, kako naj spremenijo svoje načelne izjave, če jih sploh imajo, itd."

Ravno tako je citati v zadnjem odstavku omenjenega članka sledeče: "Ničče, pa tudi najzagriženejši klerikalec ne more do danes dokazati, da je bil kateri član prikrajšan na njegovu podpori ali celo izključen iz nje zaradi njegovega prepričanja, kot se to godi pri kranjski rimski Jednoti."

Da ima K. S. K. Jednota precejšnje število zagriženih nasprotnikov in sovražnikov, to nam je znano. Da se je glavne uradnike naše Jednote brez povišanja na najnesramnejše načine napadalo, blatio in sramotilo, to je vsakteremu znan, ki zasleduje naši Jednoti nasprotno časopisje.

Dokler se je napadalo in obrekovalo le glavne uradnike, se glavni odbor K. S. K. Jednote ni oziral na napade in kritiziranje, toda ko se je pričelo napadati in obrekovati organizacijo, je pa glavni odbor Jednote sklenil, da je čas, da se napravi konec blatenju in napadom ter da se razkrinka namen škodoželnežev in nasprotnikov K. S. K. Jednote.

V ta namen je glavni odbor pri seji julija meseca t. l. sklenil, da se opozori predsednika S. N. P. Jednote, kot vrhovnega uradnika omenjene organizacije in nje glasilu, da zaukaže uredniku "Prosvete" ali osebi, ki je omenjeni članek spisal, da odgovori:

1.) Je li članar, ko omenja v svojem članku "jetične klerikalne organizacije" mislil pri tem tudi K. S. K. Jednoto?

2.) Je li članar, ko omenja v svojem članku "kranjska rimska jednota" mislil pri tem K. S. K. Jednoto?

Ker me je glavni odbor Jednote pooblastil, da v tem pogledu pišem predsedniku S. N. P. Jednote, sem to storil 29. julija t. l. Na to pismo nisem dobil nobenega odgovora. Pisal sem drugo drugo pismo dne 19. avgusta. Na to pismo mi predsednik S. N. P. Jednote odgovori, da zahteva glavnega odbora naše Jednote ni mogoče ustreči. Da odbor zahteva nekaj, do česar nima pravice, in hoče od njega, da izvrši nekaj, za kar nima po pravilih S. N. P. Jednote oblasti.

V tem oziru se gospod predsednik S. N. P. Jednote zelo moti. Naša Jednota je postavljena potom inkorporirana tudi v državi Illinois. Ali nimamo torej vsi pravice braniti čast in ugled naše podporne organizacije, koje poslovanje pregledujejo državni nadzorniki? Čudno, da ima pri S. N. P. Jednoti urednik njenega glasil-

la več pravice kot sam njeni glavni predsednik? Čemu si je pa urednik vzel pravico, da je našo Jednoto v svojem članku javno sramotil in blatil. Ali ima za to oblast po pravilih S. N. P. Jednote? Katera točka mu to dovoljuje?

Seveda, predsednik S. N. P. Jednote si je mislil, odgovor je odgovor, pa naj bo že tak ali tak. Za jasan odgovor smo se te dni obrnili naravnost na zbornico 8. redne konvencije S. N. P. Jednote v Waukeganu.

Resnica pa je, da omenjeni odgovor ni gentlemanski odgovor, kakor bi se ga pričakovalo od glavnega uradnika ene ali druge bratske podporne organizacije.

Ako se v omenjenem članku ni mislilo K. S. K. Jednote; ako ni bilo cikanje in namigavanje namenjeno naši Jednoti, je bila gentlemanska dolžnost predsednika S. N. P. Jednote, da bi tako odgovoril, ker pa tega ni storil, je s tem potrdil, da se je v omenjenem članku mislilo K. S. K. Jednoto.

Ker je pa vsakega glavnega uradnika in člana naše Jednote dolžnost, da brani Jednotino ime in čast, da se poteguje za pošteno delovanje in poslovanje organizacije; da zagovarja resnico in pravico, zato naj služijo v odgovor naslednje vrstice članarju, ki je omenjeni članek spisal, kakor tudi vsem onim, ki se v vsebino onega članka strinjajo:

K. S. K. Jednota ni klerikalna in ne rimska Jednota, marveč je "Slovensko-katoliška bratska podpora organizacija."

K. S. K. Jednota ima trdno in zdravo načelno izjavo, na kateri izvaji posluje pošteno in pravično že 32. leto. Ta izjava je "katoliška" izjava, ki se ni izpremenila od začetka ustanovitve do danes in se tudi v bodoče ne bo, pa magari če se vsi nasprotniki katoliškega mišljenja postavijo na glavo.

K. S. K. Jednota ni jetična organizacija, marveč je prva najstarejša in najmočnejša slovenska katoliška podpora organizacija, ki od dne do dne raste in napreduje.

Pri K. S. K. Jednoti ni bil noben član prikrajšan na podpori, ako je bil član na podlagi pravil do podpore opravičen.

Iz K. S. K. Jednote se ni še nobenega člana izključilo, ako je član vpošteval pravila in se po istih ravnal.

Te vrstice naj si članar in njegovi sodrugi zapomnijo. Da se pa razkrinka namen, zakaj nasprotniki in škodoželneži K. S. K. Jednote blatio in na najnesramnejši način obrekujejo našo organizacijo; zakaj se poslužujejo najpoddeljših sredstev, da bi pred slovensko javnostjo očrnilli K. S. K. Jednoto, naj v dokaz tega služijo sledeče:

K. S. K. Jednota v miru pravilno napreduje in raste. Poseben napredek se je pokazal pri Jednoti od časa, ko smo pričeli prirejati družabne in druge sestanke in shode. V času odkar so se pričeli prirejati shodi in družabni sestanki (v teku 20 mesecih), je K. S. K. Jed-

nota napredovala v članstvu za 5,689 članov in članic. V finančnem oziru pa za nad en četrt milijona dolarjev.

Ta napredek boli naše nasprotnike, da se penijo jeze. Zato pa na vse kriplje, na vse preteze, kričijo in blatijo glavne uradnike, zasmehujejo članstvo in obrekujejo Jednoto. Vseh najgrših sredstev se poslužujejo, da bi slovensko javnost zastropili z njih škodoželjnimi nakanami ter tako postavili K. S. K. Jednoto pred javnost v najslabši luči. To je njihov namen, to so njih nakane, ki jih vsakteri lahko vidi, ako nima docela rdeča očala na nosu.

Našo Jednoto prištevajo med jetične klerikalne organizacije. Ako je naša Jednota jetična, kl je v teku zadnjih 20 mesecev napredovala za 5,689 udov, ker je v finančnem oziru napredovala za več kakor četrt milijona dolarjev, potem ne vemo kakšna bolezen napada ono organizacijo, katere glavni uradniki v svojih uradnih poročilih javno priznavajo, da v članstvu ni bilo napredka, kakor bi ga bilo pričakovati. Kakšna bolezen se je potem lotila one organizacije, katere glavni uradniki uradnim putem poročajo, da v kljub visokim izrednim assessmentom, so se skladi pričeli sušiti, in nekateri so se docela posušili, da je bilo njih ostanke treba pokopati ali pa sežgati.

Katere organizacije se torej prijemlje jetika ali je že jetična: One, ki napreduje ali one, ki hira in katere skladi se suše?

To prepuščamo javnosti v premislek in prevdarek.

Nasprotnikom naše Jednote pa priporočamo, da naj pometajo pred svojo lastno hišo, K. S. K. Jednoto pa naj pustijo pri miru. Zastonj je slepiti narod. Ne da se več. Vaše mahinacije so narodu dobro znane, zato je vaše hinavsko zavijanje in kričanje zaman.

Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. Jednote.

—Bivši saksonski prestolonaslednik Jurij, ki je bil lansko leto posvečen v katoliškega mašnika, namerava prestopiti v red jezuitov.

—Znana Fordova motorna družba bo zgradila v Mehiki velike nove tovarne za izdelovanje avtomobilov in truckov; tozadevno dovoljenje je že dobila od mehiške vlade.

—Bogata gledališka podjetnika Lubliner & Trinz v Chicagu, ki lastujeta že 19 kino gledališč v označenem mestu, nameravata ondi zgraditi še devet novih gledališč, za kar bosta izdala 19 milijonov dolarjev.

—V ponedeljek je umrl v bolnišnici sv. Aleša šestletni William Martin z 12730 Benwood Ave., kat 150 žrtev povožena od avtomobila; povozil ga je J. L. Ingham iz Garfield Heights valed neprevidnosti, valed česar so stavljeni pred veliko poroto. Lansko leto je bilo v Clevelandu v tem času od avtomobilov do smrti povoženih 110 oseb.

RAZNE KRATKE VESTI.

—Predsednik Coolidge bo začetkom oktobra govoril na konvenciji federacije ameriških farmerjev (American Farmers Federation) v Chicagu; od tam bo pa potoval v Omaha, Neb., ko se bo vršila konvencija Ameriške Legije.

Dne 17. septembra t. l. bo ostal v zgodovini Nemčije in Francije v prijetnem spominu. Po preteku večletnega nesporazuma se je označeni dan med obema državama podpisalo posebno mirovno pogodbo z oziranjem na mirovne garancije v porensem ozemlju.

—Kdorkoli misli, da Amerika ni več obljubljena dežela za one, ki stremijo in delajo za srečo, naj vpraša Mr. Benjamina Winterja v New Yorku. Navedenec je prišel pred 24 leti iz Poljske v to deželo brez centa; s prodajo zemljišč je pa do danes postal večkratni milijonar. Sele nedavno je kupil Astorjevo palačo na 5th Ave. v New Yorku za dva milijona dolarjev.

—Največji akvedukt (vodovod) na svetu se nahaja v Kaliforniji, ki dovaža vodo v Los Angeles iz Sierra Nevada gorovja v razdalji 235 milj. Ta ogromna naprava je veljala 23 milijonov dolarjev.

—Te dni je že 70 letni Rev. James Jones, pastor cerkve Združenih bratov v Sugar Creek, O., resigniral, ker bo na nekem cogalu v Brewster, O., vodil gazolinsko postajo in popravljal avtomobile.

—Valed slabega vremena in slane je naše sloveče ohijsko grozde letos bolj pičlo obrodilo; pričakuje se ga komaj 35 odstotkov normalnega pridelka. Lansko leto je veljala tona tega grozda okrog \$90, letos se pa zahteva zanj od \$135 do \$140.

—Na mah je postal bogat v Fredericksburg, Tex., živeči ljudski učitelj A. C. Koenig, star 43 let. Na njegovi 106 akrov obsegajoči farmi so nedavno odkrili 26 vrelcev, ki dajejo več tisoč sodov surovega petroleja na dan. Lastnik te farme je oddal vse te vrelce v najem in dobiva samo gotovo provizijo od producirane blaga. Gotovo sedaj najbolj bogati ljudski učitelj v Ameriki, Mr. Koenig se bo podal v pokoj; obljubil je pa, da bo dal eno petino od čistega dobička pri tem podjetju v dobrodelne namene.

—V Los Angeles, Cal., živeči 79. letni Sam R. Kimble si je naročil dragoceno, \$1,200 vredno rakev, ki je opremljena z najboljšim radio aparatom. Ta čudak se večkrat uleže v to rakev in preskuša radio aparat, katerega mu bodo morali po njegovi smrti pustiti v rakvi, da bo poslušal! kaj se bo godilo na svetu, ko bo že v grobu počival.

—Iz Moskve na Ruskem prihaja poročilo, da je boljševiška vlada nedavno obsodila sedem pravoslavnih duhovnikov v večletni zapor, ker so svoječasno nasprotovali zaplembi cerkvenega premoženja. Med obojejenci je tudi metropolit Melkizedek v Minsku, ki bo moral presedeti tri leta v ječi.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Tem potom se naznanja vsem cenjenim članom, nenavzočih na zadnji redni seji, da je bilo sklenjeno, da se naše društvo korporativno z društveno zastavo vdeleži velepomembnega dne 27. septembra, blagoslovljenje novo dozidane slovenske šole, župnije sv. Štefana.

Vsak je prav ujudno proščen, da gotovo pride v nedeljo, dne 27. septembra, točno ob 8:30 popoldne v cerkveno dvorano, odkoder bo kratak obhod in slovesen sprejem zunanjih društev. —Prinesite društvene regalije seboj.

Točno ob 1:30 popoldne se zopet zberemo za kratak obhod, nakar se izvrši slovesno blagoslovljenje šole. —Pridite vsi!

Z bratskim pozdravom,
Louis Železnikar, tajnik.

ZRTVE OGNJA.

Washington, 20. septembra. — Ko je predsednik Coolidge danes proglasil prihodnji teden kot teden narodne požarne obrambe, je pri tem omenil, da je bilo leta 1924 v Združenih državah valed požarja do smrti ponesrečenih 15,000 oseb, materialna škoda je pa znašala 548 milijonov dolarjev.

Prvo polovico tekočega leta je ogenj v naši deželi povzročil več škode, kot še kdaj prejšnji čas. Na Angleskem znaša povprečno na vsako osebo letna škoda, povzročena od ognja \$1, pri nas, v Ameriki pa \$5.

MLADA POŽIGALKA.

Coshocton, O., 19. septembra. — Tukajšnji pomočni šerif je danes aretirat trinajstletno farmerjevo hčerko Ano Welling, ki je osumljena več požigov na očetovi farmi in v bližini. Zadnje dni je v New Bedfordu pogorelo mnogo gospodarskih poslopj v vrednosti \$10,000.

Dasiravno mlada požigalka odločno taji ta zločin, jo imajo oblasti na sumu, ker je že parkrat zagrozila svojim starišem, da bo vse hiše zažgala, ker se nočejo stariši z njo vred preseliti s farme v kako mesto, kjer je več veselja in več življenja.

LINCANJE ZAMORCA.

New Albany, Miss., 20. septembra. — Ker je zamorec L. Q. Ivy minuli petek napadel hčerko nekega farmerja v Etah naselbini, ga je šerif kmalu zatem aretirat in odvedel v Aberdeen zapore. Svoj zločin je hladnokrvno priznal pred nesrečno žrtvijo v bližnji bolnišnici.

Ko so pa hoteli zamorca prepeljati v neko drugo ječo, ga je razjarjeno ljudstvo s silo iztrgalo iz rok šerifa in mu določilo takojšnjo ljudsko sodbo. Druhal je v bližini ceste pripravila grmado suhega grmičja, privezala zamorca na kol in zanelila ogenj. Nesrečnež je v hudih bolečinah in mukah zgorrel pri živem telesu. Šerif, ki je vse to grozno početje z lastnimi očmi opazoval, se ni mogel zoperstavljati premoči maševanja željnega ljudstva.

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO

iz urada društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Vsem cenjenim članom, katerih ni bilo na zadnji redni mesečni seji se tem potom uljudno naznanja, da bo naše društvo priredilo banket na Martinovo nedeljo, dne 15. novembra.

Obenem bo pa tudi slovesen sprejem novih članov. Pojdimo sedaj vsi na dela za novimi člani, ker čas poteka. Vsak izmed nas naj pridobi vsaj enega novega kandidata. Veliko je še naših rojakov v naselbini, ki še ne spadajo k društvu. Vsak naj malo poagira in prav lahko ga bo dobil. Torej prav vsi na delo, da bo sijajnejši uspeh.

Vsa sobratska društva se prosijo, da bi to prednaznanilo vpoštevala.

S sobratskim pozdravom,
Louis Železnikar, tajnik.

iz urada društva Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa.

Naznanilo članom zgoraj omenjenega društva, posebno onim, ki niste bili na zadnji mesečni seji dne 6. septembra.

Cenjeni sobratje: Kakor vam je znano, se bliža izvanredna kampanja K. S. K. Jednote, ki h koncu, in pri našem društvu do sedaj še nismo bili tako srečni, da bi dobili vsaj primerno število novih članov, kar bi bilo v prosepah društva in Jednote. Raditega smo po daljšem razmotrivanju prišli do zaključka, da se pustijo ali določijo prosto pristopnino za štiri mesece, to je do 31. decembra, 1925 za vse nove pristopne članove; in tudi novi člani so opravičeni do bolniške podpore, kakor hitro so tri mesece pri društvu, kar je gotovo povoljno za nove člane. Za 7 tedenske bolniške podpore in upravne stroške se plača samo 65 centov na mesec; zaeno se tudi lahko zavaruje pri K. S. K. Jednoti za svoto od \$250 do \$2.000 in vse pokodbe in operacije, ki so v pravilih K. S. K. Jednote označene.

Dragi mi sobratje! Zavzemimo se od sedaj pa do 31. decembra, 1925. Žrtvuemo par besed in agitirajmo, kolikor največ mogoče za novo članstvo v obeh oddelkih. Ker je društvo za nas vse enako, je nas tudi vseh dolžnost, da vsi kolikor mogoče delamo za napredek društva, in če se bomo tega držali, nam bo uspeh zagotovljen. Dobro vam je znano, kako se je naša društvena blagajna pred par leti nahajala v kritičnem stanju; ko smo to uvideli, smo složno začeli delovati, da temu odpomoremo, in danes se naša društvena blagajna nahaja v povoljnem stanju. Na enak način delajmo tudi zdaj; ako bomo vsi, kolikor kateremu mogoče agitirali za društvo za pridobitev novih članov v obeh oddelkih, bomo s tem društvo postavili v vseh oziirih še na bolj trdno podlago.

Nadalje bi vas opomnil zdaj, ko bodo nastopili bolj hladni dnevi, da bi se malo bolj številno vdeleževali mesečnih sej; čim več nas je na seji navzočih, tem več se lahko kaj ukrene za dobrobit društva; tudi imamo potem vsi več poguma za sodelovanje in prosepah društv ter K. S. K. Jednote.

Končno bi priporočal še starišem, ki še nimate vpisanih svojih otrok v mladinskem oddelku K. S. K. Jednote, da bi jih sedaj vpisali, ker boljše jih ne morete vpisati v noben inšpektor proti naznanemu plačilu 15 centov na mesec kakor pri K. S. K. Jednoti.

Z bratskim pozdravom,
Math Pavlovich, tajnik.

NAZNANILO

iz urada društva sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., se naznanja, da se nam bliža že tretji četrtletni račun. Zato opozarjam vse člane, da ves svoj dolg poravnajo najkasneje do 27. septembra, 1925, da mi bo mogoče urediti knjige, in iste predložiti nadzornikom v pregled. Ako tega ne upoštevate, bom primoran se ravnati strogo po pravilih in po sklepu društvene seje; potem naj vse morebitne posledice vsak sebi pripíše. Ako morda kateremu ni mogoče poravnati dolga, naj mi pravočasno naznani vzrok. Torej še enkrat opozarjam članstvo, da to gotovo vsak vpošteva.

Bratski pozdrav,
Rudolf Kuleto, tajnik.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Ker se izvanredna Jednotina kampanja bliža h koncu, da bi pridobili 1.000 novih članov in članice obeh oddelkov v počast našemu vrlému glaynemu predsedniku bratu Grdina, ko se vrne iz starega kraja, sta se trudila brat Felhan, agilni tajnik našega društva in sestra Frances Mohorich, marljiva tajnica društva Kraljica Majnika, št. 194 in sta pridobila večje število novih članov in članice, seveda vsak za svoje društvo.

V nedeljo dopoldne, dne 13. septembra je v društvenem prostoru Dr. Wilson preiskal kandidata, ki so bili sprejeti pod okrilje naše Jednote.

Naše društvo sv. Jeronima je imelo zadnji piknik v tej sezoni na Delavski praznik; piknik je bil dobro obiskan; to se vidi iz čistega prebitka \$118.55, katerega smo ta dan napravili. Dolžnost me veže, da se v imenu društva lepo zahvalim onim vrlim družinam, ki se radi vdeležijo vsake naše prireditve, kakor: Mr. Adolf Kirn, Martin Kulović, Frank Drenik in drugim; celo Mr. Ludvik Hoge in njegova soproga iz Bridgeport, O., sta nas obiskala na pikniku ta dan.

Ne smem pa pozabiti tudi tukajšnjega vrliga pevskega društva "Ilirija" za obilno vdeležbo in lepo petje. V enakem slučaju se je članstvo našega društva vaše prireditve že vdeležilo in se bo še, ker roka roko umiva, obe pa obraz.

Naj še h koncu omenim, da pri nas mlini in preše ronajo s polno paro, kakor tudi drugod, čeravno še ni nastopil mesec vinotok. Kakor kaže, bomo letos dobro preskrbljeni z žlahtno Noetovo kapljico.

S pozdravom,
Anton Tomšič, zapisnikar.
Frances Ponikvar, tajnica.

iz urada društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Poziv! Pozor! Svi veselo pohrlite na prvo jesensko zabavo s plesom, kojo priredjuje naše društvo sv. Mihalja, br. 163 K. S. K. Jednote, Pittsburgh, Pa., u torak, 29. septembra (rujna), 1925, na dan našilno vdeleževali mesečnih sej; čim več nas je na seji navzočih, tem več se lahko kaj ukrene za dobrobit društva; tudi imamo potem vsi več poguma za sodelovanje in prosepah društv ter K. S. K. Jednote.

Nadalje bi vas opomnil zdaj, ko bodo nastopili bolj hladni dnevi, da bi se malo bolj številno vdeleževali mesečnih sej; čim več nas je na seji navzočih, tem več se lahko kaj ukrene za dobrobit društva; tudi imamo potem vsi več poguma za sodelovanje in prosepah društv ter K. S. K. Jednote.

Končno bi priporočal še starišem, ki še nimate vpisanih svojih otrok v mladinskem oddelku K. S. K. Jednote, da bi jih sedaj vpisali, ker boljše jih ne morete vpisati v noben inšpektor proti naznanemu plačilu 15 centov na mesec kakor pri K. S. K. Jednoti.

Z bratskim pozdravom,
Math Pavlovich, tajnik.

iz urada društva sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., se naznanja, da se nam bliža že tretji četrtletni račun. Zato opozarjam vse člane, da ves svoj dolg poravnajo najkasneje do 27. septembra, 1925, da mi bo mogoče urediti knjige, in iste predložiti nadzornikom v pregled. Ako tega ne upoštevate, bom primoran se ravnati strogo po pravilih in po sklepu društvene seje; potem naj vse morebitne posledice vsak sebi pripíše. Ako morda kateremu ni mogoče poravnati dolga, naj mi pravočasno naznani vzrok. Torej še enkrat opozarjam članstvo, da to gotovo vsak vpošteva.

Bratski pozdrav,
Rudolf Kuleto, tajnik.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Ker se izvanredna Jednotina kampanja bliža h koncu, da bi pridobili 1.000 novih članov in članice obeh oddelkov v počast našemu vrlému glaynemu predsedniku bratu Grdina, ko se vrne iz starega kraja, sta se trudila brat Felhan, agilni tajnik našega društva in sestra Frances Mohorich, marljiva tajnica društva Kraljica Majnika, št. 194 in sta pridobila večje število novih članov in članice, seveda vsak za svoje društvo.

bru podvorbu prigriška i napitka bu se pobrinio izvršujoči odbor. Usto kličem: "Svi nam dobro došli! Na veselo svigrojnje!"

Opomena članom i članicam našeg društva: Bračo i sestre, koji niste bili na sjednici 9. avgusta t. l., kada bila je ova zabava odglasovana, i koji niste bili opet na sjednici 13. septembra, za vrijeme biranja odbora za delo, toliko vam dam do znanja, da ste svi člani i članice prosti ili imate bezplatan ulaz na zabavu. Koji bude došal na ovi bal (zabavu), ili ne bude došal, nitko ne bude od članstva platil tikevov; a uzto prosim u ime društva, ako bu koji jii moguć kaj darovati društvu za imendan od rane pila ili kakov dolar, čemo se najlepše zahvaliti i kroz novinu njegovo ime ejeniti. Može biti bi koji član ili članica što imal za ((reflati)) u ime društvene pomoći, znate da nam uvijek treba potpore za bolne braće i sestre; ako bi koji hoteli nešto darovati, neka mi jave pred zabavom jedan dan ili dva.

Sada pak pozivam sve naše godovnjake Mihiće našeg društva, koliko jii ima, prilišan broj da bi nas oni posjetili iste večere da jim lepo častitamo imendan, i skupa proslavimo; a oni nas pak lepo pritrtaju; makar se i sam megju pomišam za kakvu kvoru. Reče se: "Bog zna i k letu, bumu li na svetu skupa živili!"

Dalje bi utaknil još par rečaka: Svi oni člani, koji nisu uplatili asesment, istog budem pobiral do zadnjega dneva poradi 3. trimesečnog proračuna. Isto budem upiseval nove članice i članice oba oddelka do zadnjega dneva septembra poradi kampanje, koja bude zatvorena 30. septembra. Molim da bi ove gornje važne točke uvažali.

Sobratski vam pozdrav,
Matt Brozenić, tajnik.

iz urada društva sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Naznanja se članicam našega društva, da bomo imele veliko plesno veselico v korist društvene blagajne, dne 4. oktobra zvečer v Grdinovi dvorani.

Ker pa društvo ne bo imelo nobene seje več pred 4. oktobrom, se vabi vse članice, da se vdeležijo posebnega sestanka, dne 24. septembra zvečer ob 7:30 na domu društvene predsednice Helene Mally, na 1105 E. 63rd St., da se dogovorimo in pripravimo, kar bo potreba za veselico. Izbralo se bo tudi odbor, kateri bo delal na tej veselici.

Torej prosim še enkrat, da pridete v obilnem številu na ta sestanek, ker je velike važnosti. S sosestrskim pozdravom,

iz urada društva Vnebovzvetja Marije Device, št. 181, Steelton, Pa.

Članicam označenega društva naznanjam, da je bil na redni mesečni seji dne 23. avgusta določen prost pristop v naše društvo kakor je tudi v Jednoti. Torej na noge, cenjena mi članice! Pripeljite na prihodnjo sejo vsaka po eno kandidatnjo, ker je zdaj najlepša prilika za pristop, bodisi v aktivni ali mladinski oddelki.

Dalje je bilo zaključeno, da se za vsak pravilni porod plača \$15 iz društvene blagajne. Torej drage mi sestre, zdaj se vam nudi res ugodna prilika za pridobivanje novih članic. Razložite jim razne koristi od društva, in sem prepričana, da se lahko pridobite vsaka po eno kandidatnjo; čim več nas bo skupaj, tem bolj bomo uspevale na društvenem polju. Jednota vam tudi plača za vsako novo članico \$1; torej ne delate zastoj; s tem naredite sebi korist in pa članici, katero pripeljete v našo sredino. Vem, da nekatere pravijo: "Saj vem, kje je banka; tam lahko spravljam denar, da ga vzamem, kadar hočem!" To pa ni resnica!

Dragi mi bratje in sestre, le bodite prepričani, da nobeden izmed nas ne bo toliko izdal, oajroma vplačal, kolikor bo prejel, če ga doleti smrt ali kak druga nesreča; in vaši sorodniki so lahko sigurni, da jim bo Jednota vsaj pošteno izplačala. To vem jaz iz svoje lastne skušnje, da tistih centov nikdar ne bi nesli na banko, kar plačate asesment, ker bi tudi lahko še to potrošili, ako bi se ne zavedali, da je res treba plačati asesment. Poglejte bogatino, ki imajo milijone, in še plačujejo velike inšurance; torej vam ni treba misliti, da so podpora društva ničvredna, ampak se zanimajte in dajte dobre nasvete svojim prijateljem; jaz sem siguren, da se bodo naša društva na ta način podvojila. Naša Jednota mora šteti ob času prihodne konvencije 30.000 članov in članic, ob njeni 40 letnici pa 50.000! Poglejmo naše glavne uradnike, kako se zanimajo za napredek Jednote. Ali imajo kaj od tega? Nič! Naši nasprotniki jih celo zasramujejo. Torej drage mi sestre, potrudite se vsaka malo in boste naredile lahko veliko dobrega za vašo lastno korist; za društvo in za našo dično Jednoto!

S pozdravom do vsega članstva naše K. S. K. Jednote,
Dorothy Dermes, tajnica.

Dostavek: Dne 22. avgusta je umrla v naši naselbini živeča rojakinja Barbara Dolinar, mati predsednice našega društva št. 181, sosestre Amalje Dolinar. Pokojnica je bila vrtila krščanska žena in skrbna mati. Spadala je k N. H. Z. Rojena je bila na Božakovem, prej se je zvala Kozjan. Tukaj je v Steeltonu, Pa., živela okrog 3 let; zapuša dve hčeri in enega sina. Bodi ji lahka ameriška zemlja! Naj v miru počiva! Prizadetim naše globoko sožalje.

Tioga, Wis. — Kaj takega pa še ni bilo na Willardu, Wis., kot je bilo v nedeljo, dne 13. septembra, na praznik presladkega imena Marije. Ta dan je naše društvo Marije Pomagaj, št. 174, K. S. K. Jednote razvilo svojo novo zastavo, ki je v resnici krasna, tudi še najbolj zato, ker je podoba Marijina natančen posnetek milostne in čudodelne podobe na Brezjah, ki nam je še vsem tako v lepem spominu, tako ljuba in draga; zlasti še nam, ki smo prišli od tamkaj.

Vsa čast društvencim, ki so si zamogle nabaviti v tem kratkem času, kar društvo obstoji, potrebno svoto za nakup take lepega bandera, ki je ponos društva in župnije.

Sedaj pa nekoliko o slavnosti. Kakor da se vsa priroda raduje z nami, je bilo na določeno nedeljo res prav krasno vreme; na prevroč, ne premrzlo, saj se nam približuje takozvano indijansko poletje. Tako vreme je prabilo mnogo ljudstva; od blizu in daleč so pridreli urni avtomobili, da je bilo veselje gledati. Že ob 9. uri zjutraj so se zbrali društvenci in društvenice pred župniščem, da se zvrstijo v parado, ki se je kmalu zatem pričela, ko sta naša mojstra, Klančar in Rovtar otvorila slovesno klenkanje v zvoniku, primarno takemu prazniku. Potrkavali so tudi vse čas in še po sveti maši, res kot v starem kraju, za kar zaslužijo pohvalo vsi ki so tako krasno zvonili.

Najprej je otvorila parado ameriška zastava, dr. sv. Družine, št. 136, K. S. K. Jednote, za katero so korakali člani označenega društva; za temi so šle deklice, članice mladinskega oddelka vse v belih oblekah in vsaka držala v rokah lep šopek cvetic. Potem je prišla s svoje zastave Marijina družbe; članice te družbe se tudi lahko ponašajo s svojo zastavo, ki je bila šele pred kratkim blagoslovljena; na to je pa sledilo društvo Marije Pomagaj s svo-

jo novo zastavo, za katero so korakali: mati, boter in botra zastave in številne družbene članice. Parada se je vršila po willardski glavni cesti (ulici); imena še nimam, ali ga pa jaz ne vem. Ko smo slednjič prikorakali v cerkev, so naš župnik Father Novak blagoslovili zastavo in tudi dva angelja pred Najsvetejšim, dar članice Marijine družbe, in zatem se je pričela slovesna sveta maša.

Med sveto mašo so imeli naš gospod župnik globoko zamišljen govor, v katerem so očrtali pomen katoliških društev in zastave, in nas povedli v duhu v našo nekdanjo ljubljeno domovino, na naše nekdanje Brezje. Marsikomu so zalile solze oči pri tako lepem spominu na našo ljubljeno Mater na Brezjah.

Po sveti maši je bilo pa še najlepše, pete litanije Matere Božje, pri katerih je vsa cerkev odpevala; potem je sledil še blagoslov z Najsvetejšim in zahvalno pesmijo; s tem je bila cerkvena slovesnost zaključena. Nato je vse hitelo na mali banket, katerega so priredile članice društva Marije Pomagaj. Tudi tukaj ne smemo pozabiti raznih krasnih govorov. Najprvo je navzoče pozdravila predsednica našega društva, sestra Rakovec, zahvalivši se članom društva sv. Družine za vdeležbo; za svoj govor je žela burno pohvalo.

Za njo je govorila tajnica, sestra Gosar, ki je bila tudi za svoj govor pohvaljena. Govorila je izvrstno tudi sestra Artač, blagajničarka našega društva in botra nove zastave. Njej je sledil govor ustanovnice tega društva sestre Seliškar, ki nam je v lepih besedah orisala pomen društva s tako krasnim imenom društvene zaščitnice — Marije Pomagaj. Vsi navzoči so govornici burno aplavdirali. Nazadnje je nam pa še tajnik društva sv. Družine, sobrat L. Perušek povedal dosti lepega in znamenitega; častital je društvencim k njih napredku in jim priporočal, da naj vsaktera agitira za društvo in Jednoto; naj bi ne bilo nobene ženske, ne mladine v tej župniji, ki bi ne spadala k naši dični K. S. K. Jednoti. Res krasno je govoril Mr. L. Perušek, kakor le on zna, in zato je žel tudi burno pohvalo od vseh poslušalcev.

Jaz, kot prva nadzornica društva Marije Pomagaj se iskreno zahvaljujem vsem vdeležencem te slavnosti, zlasti članom društva in družbe in vsem, ki so se trudili za to slovesnost, da se je vse tako lepo izvršilo. Zahvaljujem se vsem našim vrlim društvencim, zlasti še predsednici, tajnici in blagajničarki in Mrs. Seliškar, materi, botru in bogri zastave, pa tudi vsem kuharicam in kelnaricam za tako okusno narejen obed za vsa fare. Vsem najlepša hvala za ves trud in delo; zlasti pa še iskrena hvala našemu g. župniku Rev. Novaku za krasno slovesnost v cerkvi in za vse, kar so se trudili za nas. Zahvala tudi vsem cerkvenim pevcem in pevkam za krasno petje; vsem skupaj naj to delo Bog plača!

Končno pozdravljam vse člane in članice naše dične Jednote, šaleča, da bi spadalo pod njeno okrilje vse, kar misli in čuti slovensko in katoliško.

Mary Tolent.

Joliet, Ill. — Dne 6. septembra je mirno v Gospodu zaspala rojakinja Katarina Rogina, stara 69 let, živeča na 103 1/2 Indiana St. Bolehala je devet mesecev; zadnjih osem tednov je bila samo na bolniški postelji. Bila je večkrat previdna s svetimi zakramenti za srečno zadnjo uro.

Pokojna Katarina Rogina je bila blaga žena in vobče spoštovana v naši naselbini. Bila je skrbna mati svojim otrokom, vdova še več let je skrbno

čuvala nad svojimi otroci, da so vsi lepo vzgojeni. Zapustila je dva sina in pet hčera. Dva sina in tri hčere so omožene. dve so še doma; rojena je bila v bližini Dragutaša na Belokranjskem.

Pokojna je bila jako naklonjena cerkvi in društvom v naselbini, kjer je rada pomagala, kadar je bilo treba pomagati. Spadala je k bratovščini sv. Rožnega venca, katere članice so se korporativno vdeležile pogreba. Bila je članica društva sv. Ane, R. K. B., katere so jo spremlile k zadnjemu počitku, in članice društva sv. Genovefe, št. 108, K. S. K. Jednote, dasi ni bila članica njih društva, so jo spremlile na zadnji poti. Ravnotako tudi članice društva sv. Jurija, št. 3, K. S. K. Jednote in društvo sv. Družine, št. 1, D. S. D.

Pogreb se je vršil 9. septembra s peto sveto mašo z leviti v cerkvi sv. Jožefa. Cerkveni pevski zbor je storil ob tej priliki svojo dolžnost in zapel pokojni: "Da zopet vid'no se nad zvezdami..." in spreved se je pomikal ob obilni vdeležbi na pokopališče sv. Jožefa.

Blaga žena, naj ti sveti večna luč in počivaj v miru!

Math Bluth, poročevalec.

Razvijte nove zastave dr. Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

V naših katoliških listih se je zadnje čase mnogo pisalo o hudi bitki v Chicagu. Z največjo zanimivostjo smo pričakovali dneva 13. septembra. In res, naši chicaški polki so zadnjo nedeljo ponosno razvili svoje zastave, prišli na plan, oziroma na pomoč vrlému slovenskemu ženskemu podpornemu društvu Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote.

Lep dan je bil v nedeljo 13. septembra v Chicagu. Društvo Marije Pomagaj je razvilo svojo društveno zastavo, katero se je v omenjeni dan popoldne slovesno blagoslovilo v cerkvi sv. Štefana.

Nekako ob 1:30 uri popoldne so se začeli zbirati razni društvenci v šolski dvorani. Društva, ki so se vdeležila parade so bila: Društvo Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote, ki je razvilo zastavo in imele prireditve; druga društva so bila: društvo sv. Štefana, št. 1, društvo sv. Florijana, št. 44, South Chicago, društvo sv. Alojzija, št. 47, društvo Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill., društvo Marija Čistega Spočetja, št. 80, South Chicago, društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., društvo sv. Ane, št. 170, društvo sv. Martina, št. 178, društvo Ivana Krstnika, št. 13, S. D. Z., društvo sv. Jurija, št. 860, R. K. B., društvo sv. Neže, št. 826, R. K. B., in društvo sv. Mohorja. Vsa navedena društva so se vdeležila ali korporativno ali po posebnem zastopstvu.

Slavnostna parada je bila jako velika in je naredila najboljše utis. Vršila se je po 22. ulici do Wood St., od tam po Wood do 22nd Place in od tam po 22nd Place do slovenske cerkve, kjer so vsa društva naredila špalir, skozi katerega je šlo društvo Marije Pomagaj, ki je razvilo zastavo.

Cerkev je bil pri tej priliki nabito polna. Cerkevne obrede oziroma blagoslovljenje zastave je izvršil Very Rev. Dr. Hugo Bren ob asistenci Rev. A. Uranarja, Rev. Salezija Glavnik, Rev. P. Podbregar in še nekaterih drugih častitih gospodov duhovnikov.

Slavnostni govor je imel ob tej priliki Rev. Kazimir Zakrajšek, župnik cerkve sv. Štefana, ki se je pred nedavnem vrnil iz stare domovine. Njegov govor je bil nadvse zanimiv. Povedal je, kako so se Slovenci pred dobrim mesecem zbrali v stari domovini na Brezjah pri Mariji Pomagaj. In

danes je, je povdaril, se mi zdi skoro enako. Društvo Marije Pomagaj je razvilo svojo novo društveno zastavo, na kateri se sveti ista lepa podoba, kakor smo zrl v njo na slovenskih Brezjah, to je Marija Pomagaj. Marsikaj zanimivega je povedal v svojem dolgem zamišljenem govoru, s katerim je ganil marsikatero srce, da je pogrnalo solzo iz oči.

Nato so bile pete litanije in blagoslov z Najsvetejšim

Za botra sta bila novi zastavi Mr. in Mrs. Frank Kobal in kot mati zastavi je bila Mrs. Schonta. Zastava je imela tudi nebroj tovarišic. Pred zastavo so šle male, belo oblečene deklice. Pred zastavo je šel najprej, v sredi mal, belo oblečen fantek, v spremstvu dveh malih deklic, kateri je nesel na mali "vajšenci" venec za zastavo, katerega je potem v cerkvi pripela prva tovarišica Miss Perkoš. Zastavo je neslo v cerkev osem belo oblečenih deklic iz mladinskega oddelka. Lepe formacije so naredile najlepši utis.

Takoj po prihodu iz cerkve pa so dali slikati zastavo vred z vsemi tovarišicami, botro in botrom, z materjo zastave, s glavno podpredsednico K. S. K. Jednote, Mrs. Marie Prislund v sredi ter v ozadju s štirimi glavnimi uradniki ter več duhovniki, ki so bili navzoči na tej slavnosti.

Takoj zatem pa se je vršil banket v cerkveni dvorani, katerega je otvoril domači prečastiti g. župnik Rev. Kazimir Zakrajšek z molitvijo. Bankevali se je vdeležilo toliko ljudi, da si vsi niti na vrsto niso prišli. Lahko rečemo, da tako mnogobrojnega odziva še noben banket ni imel v naši naselbini. Ko so se gostje pokrepčali z okusnimi jedili, katere so vrle članice društva Marije Pomagaj tako izborno pripravile, se je otvoril govorniški program. K. S. K. Jednote, ki je bil ob tej priliki izbran od društva za storlavoratelj. Najprvo je bila poklicana k besedi predsednica društva Marije Pomagaj, Mrs. Mary Kobal, ki je nekako uradno otvorila govorniški program. V krasnih besedah se je zahvalila občinstvu za veliko vdeležbo, pojasnila pomen prireditve, pozdravila novo društveno zastavo ter nadaljno vodstvo programa prepustila storlavoratelju. Govorniški program je otvorila z ameriško himno, katero je igrala na klavir Miss Margaret Duller. Nato je nastopila mati zastave, Mrs. Schonta, ki je v lepih besedah častitala društvu in pozdravila novo društveno zastavo. Nato je nastopila Miss Margaret Duller z angleški mgovorom, v katerem je jako lepo obrazložila pomen zastave. Povedala je tudi, da je ameriška zvezdnata zastava darovana od dveh društvnih članic, katerih sina sta padla za čast in slavo naše zvezdnate zastave na bojišču. To sta Mrs. Alois Duller in Mrs. John Verbiškar. Ko je govornica izpovedala tu dva imena, je občinstvo gromovito zaploskalo v dvorani. Govornica je žela pohvalo za svoj govor.

Nato je bil pozvan k besedi namestnik duhovnega vodje K. S. K. Jednote, Rev. Kazimir Zakrajšek, kateri je nastopil burno pozdraviljen od strani občinstva. Kot izobren govornik je zopet povedal marsikaj zanimivega. Častital je društvu na razvijti tako lepe društvene zastave in društvence pa je krepko navduševal za nadaljno delo pri društvu Marije Pomagaj. Njegov govor je občinstvo sprejelo s živahnim pritrdjevanjem.

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral, naj si zlate besede gospoda župnika,

Storlavoratelj Mr. Martin Kremesec se je gospodu župniku lepo zahvalil za lepe besede, na občinstvo pa je apeliral,

ki jih je izgovoril v cerkvi in dvorani zamejo k sreči.

Takoj nato je prišla na oder Miss Mary Gottlieb, ter je deklamirala krasno deklamacijo domačemu gospodu župniku v pozdrav ob priliki povrnitve nazaj med svoje farane, ter mu v znak spoštovanja in udanosti podarila le šop svežih cvetic. Gospod župnik se je deklici ginen zahvalil za lepo deklamacijo in poklonjene mu cvetlice.

Po govoru domačega gospoda župnika je bil pozvan k besedi Very Rev. P. Hugo Bren, provincijalni komisar slovenskih očetov frančiškanov v Leontu. Občinstvo ga je burno pozdravilo. Najprvo je povedal par smešnih, katerim so se ljudje od srca nasmejali. Nato je pa v lepih besedah častital društvu na razvitju in blagoslovljenju nove zastave. Obrazložil je, zakaj je našemu ljudstvu tako priljubljeno ime Marije Pomagaj, katero si je tudi to društvo izbralo za svojo patrono. Pozival je zlasti mladino, naj sledi ti društveni zastavi društva Marije Pomagaj, zakaj za mladino je razvilo društvo to novo zastavo, kot simbol, kateremu naj sledi v svojem življenju. Prečistiti gospod govornik je žel za svoj globoko zamišljeni govor burno pohvalo.

Nato je nastopilo cerkveno pevsko društvo "Adrija," ki je zapelo par lepih narodnih pesmi, zakar je bilo burno akklamirano.

Zatem je pa prišla vrsta na glavno podpredsednico K. S. K. Jednote, Mrs. Marie Prislant iz Sheboygan, Wis., ki je nastopila kot podpredsednica in obem zastopnica glavnega predsednika Mr. Antona Grdina. Občinstvo jo je pozdravilo z dolgotrajnim ploskanjem. Njen govor se je poveljni sukal o slovenskem ženstvu zbranim in organiziranim pod okriljem ugledne K. S. K. Jednote. Navduševala je navzoče žene in dekleta za katoliško jednoto, kjer je edino primerno mesto za katoliško ženo in katoliškega dekleta. Častitala je tudi ona društvu na razvitju zastave. Za svoj govor je žela najlepše priznanje od strani občinstva.

Nato je prečitala še pismo, ki ga je poslal na društvo glavni predsednik Mr. Anton Grdina iz Clevelanda. Ko je podpredsednica K. S. K. Jednote, Mrs. Prislant prečitala pismo glavnega predsednika, je nastala viharno ploskanje v dvorani. Na poziv stoloravnatelja je vstala vsa dvorana po konci in je zatem trikrat gromovito zaklicala glavnemu predsedniku krepak: Živijo!

Nato je deklamirala glavni podpredsednici v pozdrav in zahvalo lepo deklamacijo Miss Mary Gottlieb in ji izročila v znak priznanja šop svežih cvetic.

Stoloravnatelj se je zahvalil glavni podpredsednici za krasen govor in odziv, nakar je pozval k besedi glavnega tajnika K. S. K. Jednote, Mr. Josip Zalarja, ki je nastopil viharno pozdravljen.

Mr. Zalar je kot lajik krasno opisal pomen zastave. Govoril je o slovenski trobojnici in jo je opisal, da bela barva sliči Gorenjcem, simbol njih belih snežnikov. Plava, je dejal, da sliči Notranjcem in Krašovcem, ker s Krasa se vidi plavo Jadransko morje, o katerem poje slovenska pesem. In rdeča sliči Dolenjcem, ki predstavljajo okusni dolenjski cvček. Tako je mojstrsko opisal slovensko trobojnico. Govoril je tudi o društvu in jednoti ter častital društvu na slavnosti. Njegov govor je bil sprejet s živahnim pritrjevanjem.

Glavni tajnik Mr. Josip Zalar je nato prečital še vse dole brzojavne in pismene pozdrave, ki so dospeli od slededih društev in posameznikov:

Od Rev. J. J. Oman, duhovnega vodja K. S. K. Jednote; od društva Marija Čistega Spočetja, št. 104, iz Pueblo, Colo.; od Mr. John Zulicha, nadzornika K. S. K. Jednote; od Mr. Martin Shukle, nadzornika K. S. K. Jednote; od Mr. Ivan Zupana, urednika "Glasila K. S. K. Jednote;" od društva sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind.; od društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O.; od društva Vnebovzetje Marije Device, št. 181, Steelton, Pa. Vsem, ki so poslali svoje častitke in pozdrave, je zaklicala zbornica: Slava!

Stoloravnatelj se je glavnemu tajniku Mr. Zalarju lepo zahvalil za krasen govor in občinstvu je naznanil naslednjo točko, ki je bila proizvajana na klavirju po Miss Margaret Duller.

Nato je govoril Mr. Frank Opeka, predsednik nadzornega odbora K. S. K. Jednote. Ob nastopu je povdarjal, da ni tako spreten govornik kot so drugi, kar pa ni res. V svojem govoru je pokazal, da je Mr. Opeka prav izobren govornik. V krepkih besedah se je potegnil za verski značaj pri jednoti in društvah in apeliral na vse, da naj ta značaj krepko čuvajo in ohranijo. Za svoj govor je žel živahno pritrjevanje.

Na to je govoril Mr. John Jerich, nadzornik K. S. K. Jednote. Za njim je pa nastopil Mr. Martin Kremesec, glavni porotnik K. S. K. Jednote. V krepkih in navdušenih besedah je ožigosal naše brezverske nasprotnike. Zlasti je izobreno karakteriziral newyorški švigašvagski list Glas Naroda. Pozival je Slovence, da se naj držijo tega, kar so jih učili slovenski stariši. Njegov govor je bil živahno sprejet od strani občinstva.

same and more successfully in the future.

Mrs. Mary Kocman, Secretary of Lodge 104. Pismene častitke: Cleveland, O. — Pri razvitju zastave vašega nadvse čislanege in spoštovanega društva, vam kot nadzornik K. S. K. Jednote pošiljam najprisrčnejši pozdrav.

Želim, da bi z novo zastavo srečno napredovale še leta in leta; želim vam, da bi med vami vedno vladala složnost in zadovoljstvo, da bi s tem ve pokazale kot prva ženska cvetka K. S. K. Jednote drugim društvom, kaj vse se lahko doseže, če je pri društvu sloga in zadovoljstvo.

Torej še enkrat vam kličem: bodite pozdravljene!

John Zulich, nadzornik K. S. K. Jednote. Eveleth, Minn. — Vihraj nova zastava najstarejšega ženskega društva Marije Pomagaj, št. 78, spadajoče k prvi, najstarejši, najboljši slovenski organizaciji.

Čenjene članice. Pod vašo novo zastavo se zbirajte in bodite ponosne, da ste članice prvega, najstarejšega ženskega društva Marije Pomagaj in dične K. S. K. Jednote. Obljubite vaši novi zastavi, da ne boste mirovale tako dolgo, da bo vsaka katoliška žena in dekle v mestu Chicagu spadala pod isto. Ljubi Bog blagoslovi vašo zastavo in delo.

Najrajši bi bil navzoč med vami prihodnjo nedeljo, a ker ni mogoče, mi oprostite in sprejmite sobratski pozdrav.

Martin Shukle, nadzornik K. S. K. Jednote. Cleveland, O. — V zgodovini vašega društva boste prihodnjo nedeljo obhajale gotovo zelo važen spominski dan, dan razvitja nove zastave. Žal, da mi ni dana sreča, da bi bil tudi jaz navzoč pri tej slavnosti vsled oddaljenosti in dela v uradu.

Kot urednik "Glasila" si pač dovoljujem in si štejem v prijetno dolžnost, da vam tem povodom pismeno častitam in kličem: Bog naj živi, pomnoži, vodi in ohrani naše prvo in najstarejše žensko društvo Marije Pomagaj, št. 78.

Z udanostnim sobratskim pozdravom, Ivan Zupan, urednik. Nadalje so pismeno častitala sledeča društva: Društvo sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind., društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., društvo Vnebovzetje Marije Device, št. 181, Steelton, Pa.

ZAHVALA. Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill. Dolžnost me veže, da se v imenu našega društva najlepše zahvaljujem vsem, ki so pripomogli, da se je naša slavnost razvija društvene zastave tako lepo obnešla. V prvi vrsti smo dolžne zahvalo glavnemu odborniku K. S. K. Jednote, namreč glavni podpredsednici Mrs. Marie Prislant, glavnemu tajniku Mr. Josip Zalarju in glavnemu nadzorniku Mr. Frank Opeki, ki so prihiteli od daleč, da so s tem povzdignili celo slavnost, in glavnemu nadzorniku Mr. John Jeriču in glavnemu porotniku Mr. Martin Kremesec, ki je tako spretno vodil dano mu nalogo kot stoloravnatelj. Lepa hvala za poslano brzojavko in pismene častitke, glavnemu predsedniku Mr. Antonu Grdina, duhovnemu vodju Rev. J. J. Oman, nadzorniku Mr. John Zulichu in Mr. Martinu Shukle ter uredniku "Glasila," Mr. Ivanu Zupanu, in društvom št. 104, 134, 172 in 181.

Najlepše zahvalo pa smo dolžne vsem društvom, ki so se v tako obilnem številu vdeležila, in sicer društvu sv. Stefana, št. 1, društvu sv. Florijana, št. 44, South Chicago, društvu sv. Alojzija, št. 47, društvu Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill., društvu Marija Čistega Spočetja, št. 80, South Chicago, društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., društvo sv. Ane, št. 127 iz Waukegana, ker so se v tako velikem številu vdeležila omenjene slavnosti. Priznanje seveda tudi vsem moškim in ženskimi domačim društvom in vsem, ki so pomagali do tako briljantnega uspeha ob tej slavnosti društva Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote.

Ta zadnja slavnost bo gotovo vsem, ki so se jo vdeležili, ostala v najprijetnejšem spominu. "A. S."

ČASTITKE IN POZDRAVI. Brzojavni pozdravi društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., ob priliki blagoslovljenja društvene zastave dne 13. septembra, 1925. Cleveland, O. — Am sorry that I cannot be present at the blessing of your Society's Banner. Best wishes and God bless you all. J. J. Oman. Pueblo, Colo. — Extending to you our greetings on your great celebration of your lodge. Wishing you all the good wishes and congratulations on your work for the past 20 years. May you continue the

ja, št. 80, South Chicago, društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., društvo sv. Ane, št. 170, društvo sv. Martina, št. 178, društvo sv. Ivana Krstitelja, št. 13, D. S. D., društvo sv. Jurija, št. 860 R. K. B., društvo sv. Neže, št. 826 R. K. B. in družba sv. Mohorja.

Lepa hvala št. gg. Very Rev. Hugo Bren in Rev. Kazimir Zakrajšek in ostalim govornikom za lepe govore. Marsikaj lepega smo slišali, kar bo gotovo ostalo nam v spominu.

Najlepša zahvala botru in botri Mr. in Mrs. Frank Kobal, in materi zastave Mrs. Katarina Schonta za lepe darove zastavi in vsem drugim darovalcem zastavi. Njih imena in svote se bo vknjižilo v zapisnik.

Vsi tisti, ki niso bili pravilno postreženi, ker niso dobili prostora, se prosijo, da nam oprostijo. Vzrok je ta, ker nismo pričakovali tako obilne vdeležbe, da bi najeli drugo dvorano.

Torej vsem skupaj: Najlepša hvala in oprostite. Sosestrski pozdrav, Julia Gottlieb, tajnica.

Jugoslovanski in avstrijski zajec. (Času primerna basen). Počastnost jugoslovanskih carinarjev je že svetovno znana. "Ima još vremena," je prva beseda, ki jo sliši tujec, ko stopi na jugoslovanska tla. Pričujoča basen pa nam v šaljivem tonu slika tudi veliko nevednost, ki diči mnoge izmed obmejnih mož postav.

Neki avstrijski zajec, ki na svoji nesrečni zemlji ni že več mogel prenašati lakote in gladu, se je končno odločil, da bo zapustil kraj mladostnih spominov in se preselil v Jugoslavijo; slišal je bil namreč praviti, da tam vlada svoboda, enakopravnost in bratstvo in tako blagostanje, da so zeljate glave velike kakor kad. Ko si je preskrbel potrebne potne listine, se odpravi na pot. Tam na meji, v bližini Maribora, zagleda svojega tovariša — nekega drugega zajca — ki je ves potrt in otožen korakal proti Avstriji. Kot pripadnika istega rodu se po stari izreku lepo pozdravita, sedeta na zadnji nogi in se parkrat s prednjo nogo podrgneta po nosu. Avstrijski zajec hitro izkoristi ugodno priliko. Da pozive, kakšne so razmere v Eahaeriji (S. H. S. Jugoslavija), nagovori jugoslovanskega azajca:

"Povej mi, dragi tovariš, kako je kaj tam doli pri vas, ali imate dosti jesti? Mi tu pri nas poginjamo in crkamo od gladu. Neusmiljenost ljudi je prikrepela do vrhunca. Najraje bi nas žive požrli, dasi nas je sama kost in koža. Zato sem v svoji viteški nevolji in jezi napravil trden sklep, da se preselim k vam. Najedel in naužil bi se rad tako oboževane prostosti in svobode, v kateri se vi, kakor sem slišal, kar kopljete."

"Vsega imamo, brate, v izobilju," odgovori jugoslovanski zajec. "Samo ... vidiš ... kot star in dober sorodnik ti tole svetujem: ko se boš s svojo legitimacijo zgasil pri prahranjalnem in posredovalnem uradu, precej povej, da se hočeš vpisati med radikale. Če ne boš nato pozabil, boš dobil vsega, kar ti srce poželi. A kar se tiče svobode, e brate, o tej že odmeva pri nas hrabi in doline. Ali ... rečem ti ... če pa imaš kaj pri sebi, skrij in ne pokaži nikomur ... Veš."

"Prav lepo se ti zahvalim, dragi moj bratec, za tako jasno informacijo in dober svet. Hvalenost ti ohranim do groba. Ali pa te smem zdaj še vprašati, kam si ti namenjen? Zdi se mi, če prav sodim, da nameravaš v Avstrijo, in, vidiš, to se mi čudno zdi."

"Pogodil si. Res, k vam v Avstrijo sem se odpravil."

"Pa kaj češ pri nas v Avstriji? Ali nisi slišal, kako žive tam gori pri nas? Z glavo v vreci kakor fujakarski konji — in še si v strahu za zadnji grizljaj."

"Grem k vam, ker nočem, da bi me doma operirali," mu pošepeta na uho jugoslovanski zajec, boječ in tresoč se od strahu, da bi ga kdo drugi ne slišal. "Kaanj?" "Seveda, poslušaj: v Jugoslaviji nameravajo vpeljati neko novo, bolj plemenito konjsko pasmo; zato je ministarstvo izdalo strogo naročilo, da morajo vse dosedanje konje rezati. In jaz bežim, da me ne zasadijo," vzdihne globoko jugoslovanski zajec. "Ampak ... kaj se tebe tiče ta naredba?" se reži od smeha avstrijski kolega. "Saj ti vendar nisi konj, ti si zajec?" "Da, prav govoriš, res je, nisem konj ... ali ... vidiš ... pri nas imamo carinarne in notri carinarje, carinar me lahko spozna za konja. Jaz pošljem sicer protest — ugovor — na

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

krat, trikrat po nosu, potrplja Belgrada vrne, 'uverjenje' o moji istinosti, me bo carinar že 'operiral' in mi za vedno napravil sramoto. Zato grem k vam, Semeringa, ti ne poznaš naših četudi bo treba gladovati." Avstrijski zajec se stresle, ko čuje te besede, podrgne se dva-

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izšla vsaka nedelja

Uredništvo in upravljanje: **CLEVELAND, OHIO**

6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO**
Telephone: Randolph 3912

Na leto, na leto 50.00
Na mesec 5.00
Na leto, na leto 50.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Slovenes.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO**
Telephone: Randolph 3912

83

BOJ KOMUNIZMU.

Vlada Združenih držav ameriških je že dolgo časa pripravljala sredstvo, s katerim bi se iznebila nezaželjenih parazitov, ki so se zadnja leta, osobito po minuli svetovni vojni zajedli v telo nekaterih, tu živčih oseb. Ti paraziti (zajedalci), so zlo glasni ruski komunisti, ki hočejo tudi našo deželo s preobratom vlade spraviti v zemeljski raj kakoršnega imajo na Ruskem.

Ruskim komunistom dišijo naše Združene države vsled tega, ker so najbolj bogate na celem svetu. To bi vam bilo krvavega klanja in groze pri delitvi našega narodnega in zasebnega premoženja!

Ti apostoli komunizma so sami privranci iz tujih dežel ali po domače še "greenhorni," pa hočejo praktičnega Amerikanca učiti, kako naj živi?! Podporo za svojo agitacijo dobivajo iz Rusije; saj tam je dosti denarja, kojega so komunisti in boljševidni ljudstvu z orožjem odvzeli in oropali; zato jih je zadela že večkrat božja kazen.

Pa so jo ti komunistični reformatorji bolj slabo našli. Pristen in domoljuben Amerikanec da za komunizem toliko, kot za lanski sneg; na komunistične ne pljune, ker se mu to zdi pod njegovo patrijotično čast. Ker torej komunisti niso zamogli ničesar opraviti pri Amerikancih, so pričeli pridigati tu živčim inozemcem. Žal, da so spravili v svoje mreže tudi nekaj tu živčih Slovanov: Bolgarov, Hrvatov in celo naših Slovencev! Kakor znano, je gnezdo slovenskih komunistov v mestu Milwaukee, Wis., kjer izdajajo svoje, že hirajoče glasilo "Delavska Slovenija." Res škoda ugledne milwauške naselbine, da dela s tem sramotno pečat vsemu slovenskemu narodu v Ameriki! Ali ni ondi zavednih in domoljubnih mož, ki bi lahko to komunistično zalego zatrli? Sredstvo za to je poceni in lahko.

Kakor kaže razmere, bo vsem komunistom v Združenih državah ameriških kmalu odvznilo. Iz Washingtona, D. C., se z dne 20. septembra poroča sledeče:

Danes je delavski tajnik Davis naznanil, da bo vlada deportirala vse tu živče inozemce, ki so člani komunistične stranke, kakor hitro jih dobi v svoje roke.

Oblasti so prišle do tega zaključka na podlagi slučaja Shapurji Saklatvala, komunističnega člana angleškega parlamenta, kateremu je bil prihod v Združene države na neko konferenco zabranjen. Nova naseljniška postava namreč določa, da naj se deportira vse one tujce, ki verujejo in priporočajo nasilen preobrat naše organizirane vlade. Samo če je kdo član kake organizacije s takim namenom, je to že zadostni vzrok za deportacijo.

Več članov komunistične stranke je bilo zadnji čas že deportiranih in se jih še deportira, kakor hitro jim pridejo imigracijske oblasti na sled.

Delavski tajnik je glede komunizma še sledeče omenil: "V Ameriki ni prostora za takega človeka, ki veruje v nasilje ali destrukcijo lastnine, da bi se potem kake agencije premenilo sedanjo našo organizirano vlado. Kdorkoli izmed komunistov bo prišel semkaj, bodisi s potnim listom ali kako drugače, bo deportiran."

To zanimivo vest iz Washingtona glede pogona na komuniste smo posneli iz največjega dnevnika v našem mestu "The Cleveland Plain Dealer," z dne 21. septembra t. l. Ta članek gotovo ne bo razveselil lista "Delavske Slovenije," ki je uradno glasilo slovenskih komunistov v Ameriki. Koliko ravno je istih, ne vemo; morda niti toliko kot je organiziranih slovenskih socialistov, 632?

Dobri stvari na ljubo prosimo končno vse naše čitatelje, ki morda poznajo kakega slovenskega komunističnega, da naj ga na to opozorijo. Istotako povejte tudi naročnikom "Delavske Slovenije," da se spuščajo v nevarnost, če držijo s takim listom. Če bo vlada vse komuniste deportirala, bo gotovo tudi zatrla njih liste in glasila, kar po vsej pravici zaslužio.

Bodite torej oprezní in ne podpirajte komunističnega časopisa.

STAVKA ANTRACITNIH PREMOMARJEV.

Stavka antracitnih premogorjev traja že četrty teden, toda naša slavna vlada se nič ne zgane. Dolžnost iste je, da štiti ljudstvo pred takimi javnimi dejanji, ki povzročajo pomanjkanje. V silčnih slučajih bi se ne smelo gledati na zgodovino preteklosti; časi se vedno spreminjajo; torej bi morala vlada zasledovati tudi današnjo situacijo v industriji trdega premoga.

Ko nastopi že čez nekaj tednov zima, bo šele javnost čutila, kako slabo je naša vlada ravnala in nastopala tokom nesrečne stavke antracitnih premogorjev v Pennylvaniji, ki ne ogroža samo označene države, temveč še mnogo drugih. Kjer bo zmanjkalo trdega premoga, tam se bo kmalu pojavila industrijska kriza in izguba, tovarne bodo zaprte, ker ne bo več kuriva za stroje; in na milijone ljudi bo zmrzavalo pri nezakurjenih pečeh. Po našem mnenju ima ljudstvo, ki kupuje in rabi pramog popolno pravico kontrolirati razmere, ki so v zvezi s produkcijo premoga; to pravico naj bi se rabilo v zakonodajah in v kongresu. Pri tem bi se moralo upoštevati take postavbe, da bi se premogorjev preveč ne izkoriščalo po nikdar dosti sitih premogovih baronih.

Zdravniški nasveti.

Pila Dr. Jos. Grabek, vrhovni zdravnik K. S. K. J.

Sušica.

Drugi važni izvor sušice obstaja v zavijanju bacilov s hrano in pijačo. Mnogo slučajev okuženja povzroča nečisto mleko. Dokazano je, da more krava prenesti bolezen na tele in tako dalje. Zaradi tega utegne biti maslo, napravljeno iz mleka tuberkuloznih krav, okuženo. To pojasnjuje pogosto trebušno sušico otrok. Nesnaga je v prvi vrsti vzrok tega okuženja. Ako pogledate okoli, morete sami videti, da so nekateri prodajalci mleka zelo umazani in nesnažni. Hlevi so nesnažni in zaradi tega nezdravi. Krave so blatne in mlekari je blaten. Kako morete od tam pričakovati čistega in zdravega mleka? Vsakdo, ki ima kravo, bi moral gledati na snago; oni pa, ki kupujejo mleko, morali bi to odločno zahtevati.

Z mesom goved, perutnine in prešičev se raznaša sušica. Radi tega vedno kupujte sveže in čisto meso. Ljudje, ki imajo opraviti z mesom, se lahko nalezijo bolezní z vcepiljem. Recimo, da se človek, ki ima opraviti z mesom malo vžreže na roko; tem potom se lahko nalezijo bolezní, ki se pokaže pozneje. Ugriž sušičnega človeka se je dostikrat izkazal usodnim. Ženske, ki perejo perilo jetičnih oseb, si večkrat nalezijo bolezní potom kake male razpoke ali praske na roki.

Potem je rodbinsko prenašanje bolezní. Znamo za slučaje, da so bili najdeni bacili sušice na detetu v materinem telesu. Bolezen more ostati prikrita nekaj časa, in se pokaže pozneje v življenju. Potem je tudi dokazano, da je dete, rojeno od jetičnih starišev, bolj podvrženo jetiki ali okuženju z jetiko kot dete zdravih roditeljev.

Sušica se more pojaviti v vsaki življenski dobi. Sušica pri otrocih je navadno meningealna, mosenterična in lomfatična. Pulmonarna ali pljučna sušica je najnovadnejša pri ljudeh med 20. in 30. letom.

Bolj redka je pa pri otrocih ali starih ljudeh.

Ženske nekako lažje zgrabi ta bolezen kot moške. Posebno se to rado zgodi o priliki dojenja. Ako je žena jetična in postane noseča, bolezen tudi hitreje napreduje.

Obilna zračna vlažnost povečuje moč sušice. Nižine in močvirja so prazna gnezda sušičnih bacilov. Gorati kraji prilično prosti te bolezní. To je tudi vzrok, da se pošiljajo bolniki, ki bolehalo na plučih, v gorate kraje.

Delo igra veliko vlogo v razširjanju te bolezní. V prašnih in slabo zračenih tovarnah in prenapoljenih stanovanjih se lažje dobi sušica.

Osebe, ki trpe na bronhijalnem katarju, dajejo sušičnim bacilom najboljše polje za njihovo delovanje. To je večkrat prva stopinja jetike. Zato se čuvajte bronhijalnega katarja. Pojdite k zdravniku, nabavite si zdravilo in ga rabite kot vam je predpisano. Ne delajte, kot delajo nekateri, ki popijejo eno žličico zdravil in čakajo, da bodo osdraveli. Porabite vse zdravilo in potem zopet posetite zdravnika. Ne vprašajte za svet mazačev in zdravnikov, ki so daleč od vas in "zdravijo" na daljavo. Držite se svojega pravega zdravnika; on vam bo pomagal, ako je mogoče.

Mnogokrat dobe ljudje bronhitis zaradi svoje brezbrčnosti. Mnogi mladi ljudje se ne oblačijo kot zahteva vreme, ampak tako kot zahteva moda. Kadar nastopi poletje, oblecite letno obleko in jo nosite, dokler je vreme gorke. Ne nosite danes bombastnega spodnjega perila, jutri pa volnenega. Kadar nastopi zima, pustite letno obleko, potem pa nosite zimsko obleko,

dokler traja zima. Ako začnete nositi enkrat zavrtni robec, ga nosite potem vso zimo. Najboljše pa je, da ga sploh nikdar ne nosite.

Videl sem že slučaje, da so se ljudje prehladili, ker so se kopali o neprimernem času. Mnogi mladeniči in dekleta se kopajo, predno grede na ples, ali drugo tako zabavo, ki mnogim se tako mudi, da ne vtegnjejo in skočijo na karo ali gredo peš nekaj blokov do kraja, kjer se vrši zabava. Ali mislite, da je to dobro? Nikakor ne.

Najboljši čas za kopanje, posebno pozimi, je en dan prej, da ne obolite drugi dan. Ena unča previdnosti je boljša kot en funt zdravljenja.

Mnogi mladeniči in dekleta dobe začetek bolezní na plesu. Često hoče eden ali drugi odnesti prvenstvo ali se skušajo drug z drugim, kateri bo več preplesal en večer. Naši plesi so v splošnem tudi prehitri. Plesalci se preveč potijo in dobe malo ali nobenega časa za oddih. Proti koncu zabave navadno se posebno hitijo. Potem se vračajo proti domu. Morda imajo šest blokov daleč, morda da dvajset; pridejo do svojega mesta in v tem pretegem stanju se potem še dolgo poslavljajo od svojih prijateljev. Kadar se za tako poslavljanje porabi dosti časa, navadno to poslavljanje povzroči bolezen dan ali dva pozneje. Priporočal bi takim mladim ljudem, da zmerno plešajo, da se ne razgrevajo preveč, da ne pijejo ledenomrzlih pijač in končno, da se ljubezljivo pa kratko poslove od svojih prijateljev.

(Konec prihodnjic)

Glede naturalizacije inozemcev z družinami v starem kraju.

Foreign Language Information Service, Joppatowne, Md.

Ali more inozemec, ki ima svojo ženo in otroke v starem kraju, postati ameriški državljan? To vprašanje je vedno igralo veliko vlogo pri mnogih inozemcih, ali veliko večje sedaj, ko je priseljevanje omejeno na kvoto. Inozemec, ki bi rad dobil svojo družino v Ameriki, je dostikrat ne more dobiti, ker je v mnogih slučajih takorekoč nemogoče priti na vrsto za kvoto. Kot ameriški državljan pa sme poklicati svojo ožjo družino kadarkoli se mu zljubi. Ako pa inozemec ne more postati državljan, ker ima družino v starem kraju, se nahaja v strašni zagati, da na eni strani ne more kot inozemec dobiti svoje družine radi kvote, na drugi strani ne more postati državljan, ker mu je družina v starem kraju.

Tekom mnogih let ni bilo širrom Združenih držav nikake enolične prakse glede naturalizacije inozemcev, katerih žene in otroci živijo v inozemstvu. V nekaterih naturalizacijskih okrožjih je bila navada, da so takim inozemcem, ako so prosili za državljanstvo, odbili prošnjo. V drugih naturalizacijskih okrožjih so pa ob istih okoliščinah podeljevali državljanstvo.

To različno postopanje je treba pripisati dejstvu, da končna rešitev vseh prošenj za naturalizacijo je v rokah posameznih sodnikov. Nekateri sodniki so bili mnenja, da dejstvo, da žena stanuje v inozemstvu, se ne soglašja z namenom, ki ga je prosilec izrazil, da se hoče za vedno nastaniti v Združenih državah; oziroma so bili mnenja, da odsotnost družine slabo govori za prosilec moralni značaj. Drugi sodniki pa so spoznali, da sicer tako tolmačenje zakona je bilo morda opravilno pred zakonitvijo Cabcie Act (zakon o naturalizaciji šenski) in pred zakonom o kvoti, da je pa danandans nastala čisto drugačna situacija, ko je

mnogim inozemcem nemogoče dobiti sem svojo družino v zvezi z najnižjo voljo. Na ravnanje mnogih sodnikov pa je brezdvoma tudi vplivala okoliščina, da naturalizacija podeljuje ženi in otrokom pravico do priseljitve izven kvote in so s tem v zvezi omajevalnim zakonom povečala število priseljencev, ki bi smeli priti v Združene države.

V februarju tega leta je federalni delavski department, ki je odgovoren toliko za upravljanje naših priseljenskih kolikor naturalizacijskih zakonov, poskusil uvesti enolično postopanje po vsej deželi glede naturalizacije inozemcev, katerih žene živijo v inozemstvu. Naturalizacijskim izpraševalcem (examiners) je bilo ukazano, naj nasprotujejo podeliti državljanstva vsem inozemcem, katerih družine ne stanujejo v tej deželi. Sodniki seveda niso primorani ravnati se po mnenju naturalizacijskega urada, ali je brezdvomno, da je stališče, ki ga je zavzela naturalizacijska oblast, silno zmanjšalo naštete onih inozemcev, ki so želeli postati državljanji in potem poklicati v Ameriko svojo družino.

Naturalizacijski komisar pa je sedaj spremenil zgoraj omenjeno naredbo in dal naturalizacijskim izpraševalcem drugačne instrukcije. Od sedaj naprej, kadarkoli se prosilčeva družina nahaja v inozemstvu, bo naturalizacijski izpraševalatelj obračal pozornost sodnika na to okoliščino, ravno tako kot na druge okoliščine, tako da more sodnik odločiti, da-li je prosilec vreden postati ameriški državljan. Izpraševalcem se ne nalaga več, naj nasprotujejo naturalizaciji takih inozemcev edino iz razloga, ker se družina nahaja v inozemstvu, razun ako je jasno razvidno, da dotični inozemec nima namena za stalno nastaniti se v Združenih državah.

PABERKI.

Piše urednik.

V spomin na 25 letnico društva sv. Jožefa, št. 53 sem večer prejel od sobrata Čepona, tajnika društva, veliko škatljo (50) slovenskih smodk. Na škatlji je ličen napis, da so smodke društva sv. Jožefa, št. 53, K. S. K. Jednote, Waukegan, Ill.; na pozlačenem papirnatem obročku smodke je pa napis "Lilija."

Človek bi mislil, da so te smodke narejene iz cvetja in listja lilije; pa ni res; mojster Tone Žefran v Milwaukee, Wis., je rabil pri tem fini havanski tobak, ki diši še lepše kot cvet lilije; boljše so kot jugoslovanske trabuke.

Eno teh smodk sem takoj jokadi na zdravje članov društva št. 53, ostale sem pa spravil v blagajno, da mi bodo služile ob velikih praznikih. Lepa hvala članstvu društva sv. Jožefa za to pozornost!

Naš brat predsednik mi je prinesel lično, v Londonu kupljeno pipo in štiri viržinke iz Ljubljane. Včasih, kadar sem slabe volje, tako kadim v uradu, da je treba oba okna odpre. Mislite si: pipa iz Londona, tobak iz Pittsburgha, viržinke iz Ljubljane, žveplenke pa iz Barbortona; to naredi nekaj dima. Enkrat bo zopet treba newyorškemu zagarju malo pokaditi, ker še ne miruje; takrat ga bom pa tudi malo z "bago" namazal po njegovem rdečkastem nosu.

Na Jernej Knaušovem dvorišču te dni tako ropota in škripa, da se celo okna moje pisarne tresajo; vsake tri minute se čuje zabijanje čepov in vseh pri sodih. Kaj vse to pomeni, si lahko mislite. Pravijo, da bo letos ohajska kapljica izborna, pa tudi draga! Najbrž da bo leta letos oba moja "boarderja"

v kleti še naprej v miru prazna počivala.

Predzadnje nedeljo sem imel čast, da sem prvič v svojem življenju s predsednico nekakega društva plesal najnovejši "medvedji valček." Saperlot, Mr. Tone Mervar, plošč in rol tega valčka pa še vi nimate v zalegi! Glavna stvar pri tem plesu je, da je treba z nogami tako po tleh točti, da se vse tresajo; saj sem še kot otrok čul ono znano pesem: "Ringaringararaja, mčička nagaja, medved pa pleše, da se vse potrese..." Patent na ta ples bova vzela z Mrs. M.

Vsaka stvar ima svoj konec. Tako smo tudi za letos poslali slavnike v pokoj. Moj je bil že tak, da bi lahko na njem solato vaejal. Za drugo leto je bil bom enega naročil iz Jancigajevje tovarne v Domžalah, takega (pisanega), kakoršnega sem v starem kraju nosil. Sploh pa ne vem, če bodo drugo leto v Ameriki slavniki še v noši ali ne? Kar je mladih fantov, hodijo običajno gologlavi okrog; za nas, moške je to malo bolj sitno, ker so nekateri že plešasti. Vseeno je pa ta nova moda zelo praktična, ker se gologlavemu fantu ni treba bati, da bi mu veter slavnika ali klobuk pod karo zanesel.

Upravništvo glasila slovenskih komunistov v Ameriki je te dni razposlalo vsem "sodrugom" in naročnikom posebne okrožnice z naznanilom, da je nastala v blagajni "Delavske Slovenije" kriza. Kdorkoli bo naročnino obnovil, bo takoj odpravil težke posledice kapitalističnega gospodarstva, kajti ameriški kapitalisti se baje boje "Delavske Slovenije" kot vzrok kriza?! Če že res prede označenemu listu tako slaba, čemu se ne preseli med svoje vredne bratce na Rusko? V Ameriki niso ugodna tla za komuniste, saj jih vedno zapirajo ali izganjajo v druge dežele. Upravniku, ki na prvi strani lista piše: "Živel komunizem!" bi človek privoščil prvo deportacijo v Leningrad. Zares čudno, da ima ameriška poštna oblast še toliko potrpljenja s to ničvredno komunistično cunjjo?

Kdor bo do 1. novembra pridobil največ novih slovenskih komunistov, bo dobil v nagrado ročno izdelano blazino s komunističnim ???! znakom. Živel patrijotizem! Tem rdečim ptičem je komunistični znak več, kot pa naš ameriški grb ali ameriški orel! Takega darila bi jaz ne hotel imeti niti na stranišču. Kdor hoče biti deportiran, naj se le druží s komunisti.

Naši rojaki v znani premogarski naselbini Sublet, Wyo., se lahko zelo postavijo. Te dni sem prejel od tamkaj poštno nakaznico, na kateri je bil kot poštar podpisan rojak Mr. Joseph Smrekar. Ime je bilo dosledno tako podpisano in nič popačeno. Čast našim Subletčanom! Dobro bi tudi bilo, da bi si ustanovili tam kako slovensko narodno banko, kjer bi lahko kak Slovenec podpisaval ameriške bankeve, kakor jih je pred več leti znani rojak Mr. Muhič v Forest City, Pa.

Ko sem se mudil na naši konvenciji v South Chicago, sem kupil od brata Martina Muhiča en tak bankovec; toda danes ni o njem več duha, ne sluha. Morda ima še kaj zastaranih v zalogi in bolj po ceni?

V ameriških listih čitam, da se bo kuharica "predsednika Coolidgea" v kratkem poročila z nekim seferjem. Za to službo je se dosedaj priglasilo že na tisoče in tisoče kuharic raznih narodnosti; bivša predsednikova kuharica, Miss Margaret Carr je bila rodem Irka in sa-

mo šele dve leti v Ameriki.

Jaz poznam dosti naših slovenskih izbornih kuharic, ki so že ameriske državljanke. Ako bi imel človek kaj znanstva v Beli hiši, bi predsednikovi gospej priporočil kako slovensko kuhinjsko mojstrico, ki zna pečiti fino orchovko, rozinovo, medeno ali ajdovo potico, jabolčni štrudel, pogače, flancate, krofe, žinkrofe itd. Je še dosti drugih zelo okusnih naših narodnih jedil, katerih v Washingtonu gotovo še ne poznajo. Če imamo tukaj v Clevelandu Slovenko za škofijsko kuharico, bi bila katera zmožna tudi kuhati za predsednika Združenih držav!

Te dni je znana Cleveland Trust Co. obhajala 30 letnico svojega obstanka. V to svrhu je dala narediti in speči velikanski spominski "Cake," ki je tehtal nad 2,000 funtov in meril v proroze nad pet čevljev. Za ta "cake" se je porabilo 320 funtov sladkorja, 160 funtov masla, 416 funtov moke, 336 ducatov jajc, 12 galonov mleka, 10 funtov pračka za peko, 40 funtov molas, 8 funtov dišav, 480 funtov rozin, 96 funtov oranžnih in citroninih luščin, finega stolčenega sladkorja pa 250 funtov.

Bi moral biti tudi aretiran!

Voznika, ki trpinči svojega konja se dovede na sodnijo, kjer mora plačati \$10 ali še več kazni. Ali ne mislite, da bi moral biti aretiran tudi vsak človek, ki zanemarljivo svoje telo: ki pozbuje kake pinte ledene vode, ki ne uživa prikladne hrane in oni, kdor svoj želedec preveč preoblaži. Med trpinčenjem konja in med trpinčenjem človeškega telesa bi ne smelo biti nobene razlike. Seveda v tem slučaju bi bilo veliko število kršilcev te postavbe aretiranih, ker je preveč onih, ki svoje telo zanemarljivo. V takih slučajih se pojavijo sledeče posledice: slab okus, neprebava, zabasanos, sape v črevesju, glavobol in slabo spanje. V vseh teh želečnih neprilikah je Trinerjevo grenko vino najboljši pripomoček; sito izčišča zabasano črevesje, pomaga prebavi, povrača slasten okus in utrjuje vse sistem. Vprašajte bližnjega lekarnarja tudi za Trinerjev olajševalec kašlja (Cough Sedative), kategera bi morali imeti doma zoper jesenske prehlade. Ako te hzdravil ne morete dobiti v vaši sosesčini, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

ZAHVALA.

elevandskim znancem in prijateljem. Podpisana se najlepše zahvaljujem vsem moim sorodnikom za njih gostoljubnost in prijaznost, ko sem se mudila na obisku v Clevelandu. Najlepša hvala mojemu svaku Alojz Tankotu, ker me je prišel čakati na kolodvor in ker me je potem dovedel k vsem mojim sorodnikom. Hvala mu za toliko iskreno prijaznost meni in mojim otrokom. Dalje najlepša hvala mojemu bratrcu John Petricu in njegovi soprogi Fanny, ker so me včasih, da sem pri njih stanovala ves čas moje bivanja tamkaj in so bili tako dobri in postrežljivi z vsemi stvarmi. Prepeljal me je s svojim avtomobilom po vseh lepih mestnih parkih. Nadalje lepa hvala mojemu bratrcu Frank Arko-tu, ker me je tudi s svojim avtomobilom vozil okoli svojih znancev, in lepa hvala njegovi ženi ter hčerkam, ki so res tako prijazne in postrežljive.

Nadalje lepa hvala mojemu bratrcu Frank Debelaku in njegovi soprogi, ker so nam tudi postregli z vsemi stvarmi.

Lepa hvala moji sestrini Johani Pust v Collinwoodu za tako lepo postrežbo. Torej najlepša hvala vsem mojim znancem in prijateljem, kjer sem bila. Posebno pa še enkrat najlepša zahvala Alojz Tankotu in John Petricu ter njegovi ženi, ker so me pri odhodu spremlili na postajo. Res, dragi mi sorodniki, težko sem se ločila od vas; ali morala sem se. Jes vas ne bom nikdar pozabila. Ako bo morda kdo izmed vas prišel semkaj v Minnesota, mo bom skušala izkazati isto prijaznost!

Res, Cleveland je lepo mesto; v resnici naša ameriška Ljubljana. Koliko lepih parkov imate tam ob krasnem jezeru, kar je jako prikladno, osobito za mladino, in pa vsem krasen Narodni dom; žal, da ga nisem videla tudi od znotraj. V resnici so Slovenci v Clevelandu zelo naradni, zato ker so slojni. Čast vam!

Vas vse skupaj iskreno pozdravljam
FRANCES TANKO,
Gilbert, Minn. (Advertis.)

ROMARSKI SEŠTANEK AMERIŠKIH SLOVENCEV NA ŽALOSTNI GORI.

Slika nam predstavlja znano skupino ameriških Slovencev, zbranih na romarskem sestanku pred božjepotno cerkvijo Matere Božje na Žalostni gori pri Preserju dne 26. julija, 1925. Pred to cerkvijo se je od ljubljanskih liberalcev najeti žandar zelo arogantno zdržal in prepovedal Mr. Grdina, da se ne sme niti svojim domačim faranom zahvaliti za prijazen sprejem. V prvi vrsti stojijo sledeči: V sredi je Rev. K. Zakrajšek v redovniški obleki, na levo stoji Rev. Percič, preserski župnik, poleg njega je Rev. J. J. Oman, duhovni vodja K. S. K. Jednote, zraven njega stoji dr. Trdan, profesor bogoslovja, za njim na desno od zadej je Matija Grdina, brat predsednika naše Jednote, pred njim stoji gđ. Ivanka Zakrajšek, sestra Rev. K. Zakrajška; na desno od srede poleg Rev. K. Zakrajška stoji Mr. Anton Grdina, zadej na levo za njim je bivši Amerikaneec Frank Drašler, deklica v beli obleki spredaj je Drašlerjeva hčerka, poleg nje tik na levi stoji Mrs. Antonija Grdina, soproga našega glavnega predsednika, dalje na levo je Mr. Pikš iz Clevelanda, poleg njega je pa Mr. Pirc, občinski svetnik iz Ljubljane.

TRIJE CLEVELANDSKI SLOVENC V FRANCOŠKEM AEROPLANU.

Ko je bila skupina naših ameriških slovenskih izletnikov na potu v staro domovino, so si hoteli trije pogumni Clevelandčani ogledati tudi svetovno znano mesto Pariz na Francoskem. Najlepši razgled na Pariz se jim je nudil z 1.000 čevljev visokega Eiffelovega stolpa, ko so sedeli v aeroplanu. Ali poznate te korenjake? Na levi je kot pilot Rev. Oman, v sredi sedi brat Anton Grdina, na desni pa Mr. Jože Pikš. Leteli so z nepopisno! naglico 00000 milj. Ta slika je bila povzeta na Eiffelovem stolpu v Parizu.

NAŠ ROMARSKI SEŠTANEK NA ŽALOSTNI GORI.

Dne 26. julija smo bili na Žalostni Gori, pri Mariji Sedem Žalosti, kamor prihajajo romarji na božjo pot. To je tisti kraj, o katerem se je že veliko pisalo in govorilo, osobito zadnje tedne. Se danes kihnajo nekateri ta rdeči "cajten-garji," radi novice, katero so zvedeli iz "Jutra" (svoje vrednega kolega) iz Ljubljane, kaj da se je zgodilo takrat na Žalostni gori. Kakor petelin na gnoju je zakokodal "Glas Naroda," in kolkja "Prosveta" je s krempiji brčala prah, okoli sebe; zacivkali so še drugi vrstniki iste perutnine. "Ha, ha, ha, Grdina so pa žandarji popokali, ljudje božji, poslušajte! Prav mu je, prav! Kaj pa hodi tja!" tako so šepetali med seboj. To veselje "Jutra," "Glas Naroda," "Prosvete" in drugih je trajalo le malo časa. "Sicer ga je pa tudi manj, nego so ga pričakovali. In nazadnje jih bo še najrajše zeblo radi tega veselja. Stvar ni bila tako huda.

Spominjam se mladih let, če sem bil poreden, so mi mama rekli, da gre žandar. Najbolj gotovo je, da sem jaz za naše "ta rdece" tudi preporeden, da me strašijo z žandarji. Ko smo bili še otroci, smo bežali, ko smo videli žandarja na Žalostni Gori. Zdej ni bilo treba beža-

ti; še za mar ga nisem imel. Pa jih je bilo več kakor eden. Meni je rekel žandar: "Ne boš govoril," jaz sem pa rekel: "Gremo pa na kosilo in pijačo," pa smo bili vsak pri svojem. Jaz se potem še nisem zmenil zato, zmenili so se pa drugi. Urednik pri "Glas Narodu," ki ima prav drobne oči in ki mene vedno in neprenehoma hvali, in ki dobro pazi, da se kaj ne pozabi ali pregleda, kar se izve iz stare domovine, je takoj in vestno storil svojo nalogo. Naredil je dobro mero, in prej, ko je to novico priobčil, je celo ugledil ljudem pot do posluha: pripravil je čitatelje na velik pozor. Opisal je mojo osebnost, mojo nezmožnost, katere nimam še manj kakor nikjer nič. Povedal je ljudem, kako sem častilakomen, kako grd, neumnen in kaj še vse. Ko že ni mogel nikjer ničesar več dobiti, da bi me blatil in ko so bile še kolone polne blata, je pa ponatisnil in še malo debelejšee erke uporabil, da bi ti božji ljudje ja tega ne prezrli. Mojster pa je, mojster ta urednik. Da bi pa ljudje ne mislili, da je on tak človek, da ljudi napada, je v ta namen prej napisal pohvalnico, kakor če bi božal živinče, predno mu zada nož. Hvala uredniku "Glas Naroda" za poklon! Ta urednik, ki je nepravičen mož svojem poročanju, pa ni potem isti dan ničesar videl, kaj so iz stare domovine pri-

nesli in poročali cele kolone še drugi ljubljanski časopisi, ki malo več veljajo kakor pa velja "Jutra," iz katerega je "Glas Naroda" posnel ono novico. Pa recite, da ste pravičen in nesebičen časnikarski poročevalc-urednik? Saj se poznamo in vemo vzroke; s takimi, kateri se resnice boje ali zakrivajo, ni vredno, da se debatira. Za vaše zlobne napade je vas obsodila vsa slovenska javnost in to mi je dovolj. Kmalu zatem sem iz zanesljivih virov zvedel, da je bil nastop žandarmarije na Preserju povodom našega domačega sestanka zahrbtno skovan in izpeljan. Istega so izposlovali nekateri činitelji-liberalci pri ljubljanski vladi samo iz golega sovraštva do mene, ker še nisem nikdar trobil v njih rog. Osrednja vlada v Belgradu ni o nastopu žandarmarije na Preserju nič znala. Nasprotno, ponujala nam je celo svojo pomoč in zaščito, če bi isto kje potrebovali. Ker je prišla preserska afera že tudi na uho osrednji vladi v Belgradu, je bila glede tega odredjena stroga investigacija. Čuje se, da bodo trije liberalni ptički v Ljubljani, ki so kar na svoje roke in iz političnega sovraštva izposlovali nastop žandarmarije na Preserju — dobili svojo zasluženo kazen. Toliko v blagohotno pojasnilo, da bodo cenjeni čitatelji znali, kako je prišlo do te žandarmarijske afere. Sicer je pa danes moj namen, da opišem o Žalostni Gori; o žandarski aferi naj s tem zadržim. Napisal bom, kje se nahaja in kakšna je njena okolica, potem pa kako smo se imeli z znanci in prijatelji. In to si štejem jaz v dolžnost, ker sem one gore sin. Namreč rojen sem prav tik vznožja te gore v vasi Prevalce, katere šteje 14 hiš. Razun par manjših posestnikov, so vsi dobro stoječi kmetje. Ta nekdanja moja vas spada pod faro Preser, in v to faro spada tudi Žalostna Gora. Po okrajih smo Notranjci, kar se računa od Iga, ki je zadej za goro Krimom in do Rakeka s Cirknico in okolico. V faro Preser spada tudi vas Kamnik, ki šteje do 80 hiš, vas Podpeč (znano, da se iz Podpeču vozi v Ljubljane kamenje za sidavo žida nož. Hvala uredniku "Glas Naroda" za poklon! Ta urednik, ki je nepravičen mož svojem poročanju, pa ni potem isti dan ničesar videl, kaj so iz stare domovine pri-

valo tudi lepo gladko naprej. V nedeljo se je zbralo veliko ljudi, prišli so od blizu in daleč; dan je bil lep, kot nalašč jasen in čist; to nam kaže ta slika, povzeta na ta dan. Prejšnja leta so se tu vršile službe božje po dve ali tri na tak dan, v novejših časih so druge službe v farni cerkvi in le ena v podružnici, zato pa je bilo še več ljudi. Sveta maša se je darovala na slovesen način z leviti, pridigar je bil Rev. Kazimir Zakrajšek. Po maši smo se razvrstili pred cerkvijo, kakor se vidi na tej sliki. Okoli cerkve je zid, torej je obzidan cerkven prostor, in iz dveh strani vodijo stopnice navzgor; po mojem mnenju bi tukaj žandar ne imel pravice javno nastopiti. Takoj po nastopu žandarja smo se podali v kolikor je bilo moč v mežnarjijo, kjer so bila jedila in drugi so bili od zunaj pod košatimi lipami; malo je bilo časa meni za obedovanje. Ljudje so hoteli kaj polzvedeti; imel sem pač dovolj posla vse popoldne; kakor pri "ofru" so se pomikale ženske mimo, sicer čudno, s smešljajčim obrazom in vendar solzami v očesu; veselja in radosti je bilo toliko, da so že tam takoj dobra srca zarosila umazani čin nastoplega žandarja. Nekateri so nekako začudeno opazovali ves ta dogodek. In ako so imeli v sebi le slovenska čuteča srca, so se moral sramovati tega, kar so malo prej prizorili agentje liberalcev; ostali so tam še nekateri žandarji, dokler je bila tam kako oseba. To se pravi, da smo bili zelo zavarovani pred kakimi kragulji. Pa pustimo to. Ob tretji uri popoldne so bile še pete litanije, pevcji iz Preserja so se prav lepo odzvali in pokazali. Še enkrat smo bili pri Mariji, katere podoba je tako lepa, da se je človek ne more nagledati; krasno, visoko v globokem tronu je velika podoba Žalostne Matere Božje, kateri obraz je tako mil, da vzbuja v srcu vsakega sočutje, oblečena je v lepo svilnato obleko; sedem mečev je namerjenih (zabodenih) v srce, ob straneh visokega kamenitega oltarja stoje vojaki, v rokah držče morilno orodje, pod oltarjem pa že v grobu počiva njen sin. "Mati žaluje za sinom." Nad oltarjem pa je zapisano: "Mati, glej Tvoj Sin." Vsa notranja oprava v cerkvi spričuje o Žalostni Kalvariji; vse opominja na velikansko žalovanje naše božje Matere in trpljenje našega učenika Zveličarja, tako da ni ime Žalostna Gora samo ime. Ali žalosten ni oni, kateri se tukaj zateka; žalostni tukaj dobijo tolažbe, in ravno radi tega se ne more tega kraja in te podobe nikoli pozabiti in tam se bomo še videli, če nam Bog da dočakati. Po litanijah smo šli zopet v mežnarjijo; proti večeru so se polagoma eden za drugim vračali na svoja domovja. Zatem smo se odzvali povabilu mojega brata v moji rojstni hiši in se tam mudili v pozno noč. Bill so tu z nami Rev. Oman, Prof. dr. Trdan, Rev. Kazimir Zakrajšek, župnik in kaplan iz Preserja in župnik in kaplan iz Borovnice, pa nekaj sorodnikov iz Vrhnice. Tako smo zaključili dan praznovanja na Žalostni Gori vsi prav zadovoljni. Največjo zadovoljnost pa so uživali vsi oni, katerim so bili poslani darovi. Preveč bi bilo, da bi napisal imena teh, ki ste darove poslali in onih, ki so jih prejeli; kajti s tem bi nekatero druge užalil; ali bodite prepričani vsi tisti, kateri ste poslali svojemu očetu in svoji materi denarno pomoč, da ste s tem storili največje delo usmiljenja. Hvaležnosti, katero so izrekli vaše mamice, se ne more popisati; o tem bi lahko pisal mnogo več, za sedaj najrajše prikrajšam; pride še čas. Vi pa, ki ste darovali, vedite, da je prišlo po-

šteno v njihove roke. In da so prejemniki vam iz dna srca izrekli v imenu Boga tisočkratno zahvalo. Pozdrave so izročali pa tudi vsi drugi poznanici, s katerimi smo prišli v dotiko in razgovor. Na mnoge ste vi tukaj že pozabili, toda oni doma vas ne morejo pozabiti in posebno ne vaši sorodniki, da ne omenjam starišev, ker to bi peklo v srce. Spomnite se svojih doma, ki so mnogi v potrebi, oni čakajo vaše pomoči in vaše pisma vsak dan. Oni ne morejo, kakor vi lahko, pozabiti vas. In ako bi vi vedeli, koliko žalovanja in tuge da prestanejo radi tega, ker jim njihovi otroci ne pišejo, ali pa celo njihovi možje in pošljejo kaj podpore, bi se sami vi zjokali nad seboj. Celu nam so oči zarosile, kadar smo morali poslušati tarnanje takih, že od svojih zapuščeni. Ob priliki se bom še kaj oglašil. Želim pa, da moji sopotniki, Rev. Oman in Rev. K. Zakrajšek pridejo na dan s svojimi poročili, kajti tudi ona dva vesta to, kar vem jaz in še več. S časom pride vse v javnost. Gospodom duhovnikom v domovini in pa drugim odličnjakom, kakor vsem onim, ki so z nami ob času uživali veselje in napore urice, bodi izrečena iz srca iskrena zahvala. Pridite tudi vi pogledat našo novo domovino — Ameriko, da vam bomo mogli vrniti vašo naklonjenost in gostoljubnost; pridite prihodnje leto, ko bo zato tako lepo priliko, 28. mednarodni evarhistični kongres v Chicagu. Slednjic vsem sobratski pozdrav. Anton Grdina, bivši romar.

štenu v njihove roke. In da so prejemniki vam iz dna srca izrekli v imenu Boga tisočkratno zahvalo. Pozdrave so izročali pa tudi vsi drugi poznanici, s katerimi smo prišli v dotiko in razgovor. Na mnoge ste vi tukaj že pozabili, toda oni doma vas ne morejo pozabiti in posebno ne vaši sorodniki, da ne omenjam starišev, ker to bi peklo v srce. Spomnite se svojih doma, ki so mnogi v potrebi, oni čakajo vaše pomoči in vaše pisma vsak dan. Oni ne morejo, kakor vi lahko, pozabiti vas. In ako bi vi vedeli, koliko žalovanja in tuge da prestanejo radi tega, ker jim njihovi otroci ne pišejo, ali pa celo njihovi možje in pošljejo kaj podpore, bi se sami vi zjokali nad seboj. Celu nam so oči zarosile, kadar smo morali poslušati tarnanje takih, že od svojih zapuščeni. Ob priliki se bom še kaj oglašil. Želim pa, da moji sopotniki, Rev. Oman in Rev. K. Zakrajšek pridejo na dan s svojimi poročili, kajti tudi ona dva vesta to, kar vem jaz in še več. S časom pride vse v javnost. Gospodom duhovnikom v domovini in pa drugim odličnjakom, kakor vsem onim, ki so z nami ob času uživali veselje in napore urice, bodi izrečena iz srca iskrena zahvala. Pridite tudi vi pogledat našo novo domovino — Ameriko, da vam bomo mogli vrniti vašo naklonjenost in gostoljubnost; pridite prihodnje leto, ko bo zato tako lepo priliko, 28. mednarodni evarhistični kongres v Chicagu. Slednjic vsem sobratski pozdrav. Anton Grdina, bivši romar.

NAZNANILO IN ZAHVALA. Potrtega srca naznanjam tužno vest, da smo dne 31. avgusta t. l. pokopali mojega moža Frank Novak-a. Pokojni je šel zdrav na delo dne 27. avgusta; ob 4. popoldne istega dne je delal na nekem železniškem križišču, in ko je imel neki opravke na progji, je nanaglooma priletel železniški vagon, ter ga je na mestu do smrti povozil. Pogreb se je vršil ob 9. zjutraj na katoliški pokopališče sv. Križa. Pokojnik je bil star 56 let, rojen v Veliki gori, fara Krško na Dolenjskem; bival je v Ameriki nad 35 let, večinoma v Butte, Mont. Hvala našim sosedom, znanecem in prijateljem za obilen obisk in tolažbo v tej žalostni uri; hvala vam lepa za veliko vdeležbo pri pogrebu, kakor tudi za krasne vence, katere ste v tako velikem številu položili na njegovo krsto. Posebno lepa pa hvala Mr. in Mrs. Trunkle iz Great Falls, Mont., za vdeležbo pri pogrebu in naročeno sveto mašo, ki se je brala v cerkvi sv. Jožefa. Hvala tudi Mr. in Mrs. John Trunkle, Mr. in Mrs. Frank Lousen in otrokom. Mr. George Podbregar in Miss Mary Mohar, vsi v Great Falls, Mont. Lepa hvala za obisk Mrs. Katarini Stepan, Mrs. Frank Bizjak, Mrs. Joe Kešman iz Anaconda, Mont. Sveta vera nas uči: Človek, bodi vedno pripravljen na zadnjo uro; žalosten je pa dogodek nagle smrti. V miru počivaj ljubi mož in dragi oče, nebeska luč naj ti sveti! Zalujoči ostali: Mary Novak, žena, Mrs. Chas. Lousen, hči, Frank Novak jr., in J. A. Novak, sinova; slednji v Berkeley, Cal., in še več drugih sorodnikov, živčih v Združ. državah.

AMERIŠKANSKI SLOVENC! Ugodnejše življenje, ki ga ima delavec v Ameriki je vas vleklo preko morja. Večje spoštovanje in boljša plača, ki jo prejema tamošnji delavec vse to mu je prinesla njegova večja stanovska izobrazba in zavednost. To sta tiste dve lastnosti, ki jih posebno pogrtaš doma v Sloveniji. Posebno čutilno to v Trbovljah, ki so največji industrijski kraj Jugoslavije. Da se temu odpomere, smo že pred vojako ustanovili izobraževalno društvo in postavili društveni dom. Po velikem trpljenju za časa vojške in velikem narodnem navdušenju ob njenem koncu, je prišel za Trbovlje še čas velikih štrajkov, ki pa so se slabo končali za delavca in danes žalostno premisljuje vse te dogodke razočaran, ker je bil vsled lahkomišelnosti raznih socialističnih in komunističnih kolevodij ogoljufan v svojih upih. Iz vsega tega pa se je rodilo spoznanje, da je med ljudmi še premalo izobrazbe, da bi mogli odločiti o svoji usodi in nastala je velika želja po večji izobrazbi, tako da je postala naša ciljateljica naša dvorana premajhna in tedaj smo se odločili pridizati novo veliko dvorano z odrom in televidnico sedanje prostore pa preurediti za druge društvene namene, za knjižnico s citralnico, godbo in petje. Spomladaj smo začeli z zidavo in spravili novo stavbo pod streho, vendar nam še manjka denarja do polne izvršitve okoli pol milijona dinarjev, ki jih pa naši člani delavci ne morejo spraviti več skupaj, zato se obračamo z iskreno prošnjo do rojakov in ameriških Slovencev sploh, da nam pomagajo dograditi Društveni dom v Trbovljah v izobrazbo in prid predvsem tukajšnega delavstva! Trbovlje, 25. avg. 1925. Stavbni odbor novega Društvenega Doma v Trbovljah. Dr. J. Jenšterle, l. r. J. Zmavec, l. r.

JOHN OVNICEK 1912 W. 22nd St. Chicago, Ill. SLOVENSKI KROJAC izdeluje po meri moške obleke in vrhne suknje. Cisti, lika in popravlja moške in ženske obleke. Svoji k svojim!

NAJVEČJA SLOVENSKA UNJSKA TISKARNA V Zjedinenih državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIŽJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica. AMERIŠKA DOMOVINA V svojem lastnem posloju 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

po najnižji ceni Najboljše blago dobite iz naše veletrgovine. Prodajamo veliko mehko perje v velikih količinah; leto je vedno sveže in čisto, ne prulcano, katerega se drugod ne prodaja. Razpoložimo ga za vse kraje Amerike in Kanade. Pijlito vse po vrzoci in za čase; varoce razpoložimo vsatnaj. ALBERT STEITZ dep. 3, 138 Passaic St., Passaic, N. J.

LIFE AND LABORS
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
 First Bishop of Marquette, Mich.
 By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
 O. F. M.
 of Los Angeles, Cal.

"Crediderunt quodot prae-ordinate erant ad vitam aeternam," all those believed who were ordained to eternal life. St. Joseph's Mission at La Pointe was fast assuming the form of a well-regulated parish. The church, still located at Middlefort, near the large Indian cemetery, was finished both inside and out. It had a nice altar, pulpit, pews and a regular choir, composed of Canadian and Chippewa singers. For many years Theophile Remillard, still alive at this writing (1896), aged 83 years, was head singer in St. Joseph's church; he was assisted by Antoine and Jean Baptiste Gaudin (Gordon) both still alive (in 1896). Antoine Gaudin resided at present Gordon, Wis., and is a very good practical Catholic and mainstay of the little mission at his place. His brother, Jean Baptiste, resides at Bayfield, Wis., and is also a very good Catholic, as are also Joseph and Angelique Gaudin, twins, brother and sister of the above-named men.

We will mention some of the old settlers in La Pointe (1835-1843). Besides the above-named singers there were at that time on the island: Alexie Nevau, Gros Cadotte, Michel Cadotte, Alexie Charpentier, Charette, grandfather of Charette, of Odanah; Antoine Charette, Ignace Rabouix, Jean Baptiste Denomme, Francis Lamoreuc, Baptiste Gosselin, Francis Bellanger, Basile Beau-lieu, John Bell, generally called Squire Bell; Louis Wufault, Baptiste Berialut, Louis Du-fault, Charles Belle Isle, Le-gault (Legu), John B. Brisette, Vincent Roy, sr., Vincent Roy, who died in 1895 in Superior, Seraphin Lacombe, Capt. Angus, Michel Boucher, Brobaut, Antoine Perinier, Michael Bassinet, Hilaire Genereau, Megalise, Jean Baptiste Lassard, Robert Morin, Antoine Cournoyer. There were also three ushers or church-policemen to keep order in church and assist their pastor. Father Baraga had also two, grown-up boys to serve Mass and a sexton, everything in true church style. All these men were Canadian Frenchmen, married to Indian women. Many of the parishioners, in fact, by far the greatest number, were very good men and deserving of great praise for their fervor and piety. Father Baraga had also a neat, well-built house, built, of course, of hewn logs, for frame buildings were very rare in those days as being too expensive.

Adjoining the church was the cemetery, that "city of the dead," covered even at present with many little houses built Indian-fashion over the graves of their dead. We see in this mode of burial much that shows their belief in the immortality of the soul and their tender love and regard for the dead. Even Christian Indians adhere tenaciously to their Indian mode of sepulture, unless hindered by their pastor. They hate to bury their dead deep in the ground, preferring to have them buried but slightly below the surface. They generally put something over the coffin, usually a mat, or nice quilt, to keep it from getting wet. After the grave is filled they will immediately spread over it a

large piece of birch-bark, as a kind of temporary cover to keep the rain from wetting the grave. If not too poor, they will get a neat little house, or at least a nice roof, built over the grave at considerable expense. To this, then, the Christians attach a cross to distinguish their graves from those of the pagans.

The pagan usually plants a United States flag or some superstitiously marked banner on the grave of his dead. On the whole, it can be truly said that they have more regard for the dead than many whites have. The pagans used to bury various articles used by the deceased during life, also place to bacco or sugar on the grave, or in the drawer made for that purpose in the little house built over the grave. But these customs are falling into disuse more and more. A peculiar feeling of sadness and pity seizes one in passing a pagan grave-yard. They do not seem to have that aversion to grave-yards so common to whites, for they often build their wigwams or houses close to the graves of their dead. In Bayfield their graves formerly lay on all sides, in front of the church, under the priest's window, at the rear of the house, in short, everywhere. Well does the writer remember the lonely, queer, ghostly feeling that crept over him when, during the first week of his stay in Bayfield, in June 1878, he had to sleep literally among the dead, without a human soul in the house. However, his slumbers were not disturbed by nocturnal visitors from the spirit world.

During the winter of 1838-1839 Father Baraga composed his "Gaginkwe-masinagan" — "Sermon-book," which contains the epistles and gospels of all the Sundays and holidays of the year, besides a short bible-history of the old Testament and instructive extracts from the four gospels, Acts of the Apostles, epistles of St. Paul and other Apostles. This book he intended to have printed at Green Bay, this being the nearest place where it could be done. However, the estimated cost of printing and binding was \$300. It was no doubt for that reason that he wrote to the Leopoldine Society to procure the necessary funds. The "Gaginkwe-masinagan" now used by our Indian missionaries was printed by Joseph A. Hemann, Cincinnati, O., in 1858.

Father Pirc in a letter dated La Pointe, Wis., July 21st, 1838, writes as follows of Baraga's labors on that island:

"La Pointe is a large island, where fish are plentiful, at the western end of great Lake Superior, 430 miles (?) from Sault Ste Marie, my former station. A large trading company has a branch store on this island and it is therefore the rendezvous of many Indians and French Canadians, all of whom lived like pagans before Father Baraga's arrival.

"At first this pious missionary had to contend with many difficulties and hardships, but with his customary,

persevering energy and apostolic zeal he soon formed out of these rude, wild barbarians a very large Christian congregation, which continues to grow daily through new conversions. To his great joy he has completed his beautiful new church and a suitable priest's house with the money he brought with him from Europe.

(To be continued)

Tromu-Mihajlov:

Čudna kupčija.

Ob deželni cesti, ki pelje iz Guamora proti Sedmograški v Rumuniji, stoji majhna krčma, kjer mimoidoči potniki navadno prenočujejo. Krčmar, izredno zgovoren mož, je menil, da se svojim ljudem in nočnim gostom najbolj prikupi s tem, če neprenehoma z njimi govori in svojo brezmejno radovednost z neštetiimi vprašanji nasičuje.

Nekega večera se ustavi pred krčmo trgovec Mendel. Ko izpreže svoje konje, stopi v gorke krčmo, sede za peč in použije svoj grizljaj. Krčmar Mozes se je ravno pripravil, da bo vsled dolgočasnja po sobi muhe pobijal. Da ne bi motil gosta, ki je ravno večerjal, se je celo nekoliko časa v tem prijetnim opravilu ukvarjal. Ko pa je tujec povečerjal, je stopil Mozes k mizi in si zadovoljno mel roke.

"No, dragi prijatelj, kako je s kupčijo? Dandanes je težko preživljati se s kakim primer-nim poslom..."

"Jaz bi tega ne trdil," odgovori trgovec, "moja kupčija gre pravzaprav vedno izbornu. Zelim le, da bi tudi v bodoče tako ostalo, potem bom vedno zadovoljen."

"O, o!" vzklikne Mozes presenečen, "vi ste pač prvi, ki se ne pritožuje nad slabo kupčijo."

"Čudno," meni trgovec Mendel brezbrizno, "v teh časih — ha, ha, ha!"

"S čim pa kupčujete, če smem vprašati?" reče Mozes z velikim zanimanjem.

"Z nosovi," odvrne Mendel in mirno izpije svoj čaj.

"Z nosovi? S pravimi človeškimi nosovi? To je pa res čudna kupčija. Tega ne razumem."

"Vam pa jaz razložim. Potem boste umeli, koliko dobička mi donša moja kupčija. Sedite k meni."

Mozes pristavi stol in sede nasproti Mendlu. Le-ta pokaže na krčmarjev nos.

"Rečem vam, da imate izborni nos. Ravno take jaz najbolj rabim, jih vedno lahko razpečam. Takega že dolgo iščem. Tak nos je nekaj posebnega! Če bi mogel dobiti ravno takega, ne vem, kaj bi dal zanj!"

Mozes je nehote potipal svoj nos.

"Svoje nosu? Ne, dragi prijatelj, tega ne dam za ves svet. Bog me obvaruj!"

Mendel ga prekine z močnim zamahom.

"No, kako naj si to razlagam? Kaj pa imate od tega, če je nos vaš ali ne. Jaz dam za moj nos 10,000 kron? Jaz telja?"

Mozes postane rdeč kakor plamen. Deset tisoč kron to je že lepa vsota, ki je človek ne sme kar tako zavreči. Stvar je treba še enkrat premisliti. Deset tisoč kron — za en sam nos...

Mendel opazuje s skrivnim veseljem krčmarja.

"Kaj pravite, ali bi res dali za moj nos 10,000 kron? Jaz tega ne morem prav razumeti?"

"Seveda bom dal. Take ponudbe ne dobim nikdar več v življenju, zanesite se na to."

"Ali boste nos odrezali?" vpraša Mozes na polglasno, toda že tudi na pol premagan.

"Bog varuj! Brez nosa vedar ne morete živeti, to pač sami razumete."

Mozes postane še bolj pozor-

ren. "Nosu torej ne boste vzeli s seboj in mi vendar hočete denar izplačati?"

"Seveda. Sele po vaši smrti pridem, da vzamem vaš nos. Ali ste s tem zadovoljni?"

Mozes je bil zelo zadovoljen. Kaj se zgodi po moji smrti, to me ne briga, je govoril samemu sebi. Glavno je, da se za življenja pridem do denarja. In tako podpiše pogodbo in spravi veseli 10,000 kron v možnjček. Tisto noč je spal kot naj-srečnejši mož na svetu.

Ko iznova napoči dan, Mendel vstane, nakrmi in napreže konje, da se tako oboroži za nadaljno pot. Mozes mu je pri tem opravilu pomagal in neprestano z njim govoril, kam ga pot pelje, kako daleč namera-va, ali je že večkrat bil tam, ali ima doma zdravo ženo in več otrok?

Mendel je na vsa ta vprašanja potrpežljivo odgovarjal. Ko pa je bil za na pot pripravljen, potegne iz žepa velik žig in se z njim bliža krčmarjevemu nosu. Mozes se prestrašen umakne.

"Bog — Pravični — kaj pa hočete?"

"Vaš nos žigosati — nič drugega!"

"Žigosati, pravite?"

"Seveda, le pomislite, vi bi nekega dne umrli, in jaz bi ne prejel nobenega obvestila o vaši smrti. Če pa vaš nos nosi moj žig, potem me morajo vaši sorodniki obvestiti, da pridem po svojo lastnino."

Mozes še bolj preplašen iznova odstopi: "Ali mislite, da naj z žigosanim nosom krog hodim?"

"Da, to mislim. Nos je moja last in jaz lahko z njo razpolagam."

Mendel se iznova bliža z žigom krčmarjevemu nosu in resno poskuša vtisniti mu svoj pečat.

"Vse! Samo tega ne. Jaz se ne dam žigosati, da bi bil ljudem v zasmeh. Vzemite rajši denar, četudi ga nerad vrnem, če ne mislite odstopiti od žigosanja. Nekaj takega si pa ne dovoljujem."

"Kupčija je sklenjena. Jaz ne poznam praznega baranta-nja. Nos sem! Časa ne utegnem izgubljati."

"Ne, ne, izpustite me — rotim vas, plačam vam še tisoč kron povrh, ako me pustite v miru."

"Izključeno, jaz moram do svoje pravice."

"Dva tisoč kron povrh..."

Trgovec je brezbrizno skomizgnil z rameni. Tedaj se ga v divjem obupu oprime Mozes in ga roti s povzdignjenimi rokami.

"Pet tisoč kron povrh — več nemorem dati."

"Dobro," reče Mendel, pet tisoč kron, potam se bova še pogodila. To je vsota, za katero se izplača pogajati. Saj je še mnogo drugih nosov, ki jih tudi lahko kupim. Vi visite na svojem nosu z otroško ljubeznijo. Če je torej bila vaša ponudba resna, potem hitro denar sem, toda pošurite se, moj čas je zmerjen."

Mozes odhiti v sobo, da pri-neso zahtevano vsoto denarja. Od razburjenja se je tresel po vsem životu. Ko bi se mu le posrečilo, ohraniti svoj nos ne-žigosan, potem bi zahvalil Bo-ga. V svojem strahu ni vedel druge misli. Tresoč se je na-štel na mizo 5,000 kron, ki jih je moral plačati. Trgovec je z vidnim veseljem pobožal denar in ga spravil.

"Zdaj pa srečno, bodite pa drugič, kadar boste sklepali kako kupčijo bolj previdni, sicer boste ob premoženje in življenje, dragi prijatelj. To si do-bro zapomnite."

Mendel stopi na voz, udari veselo z bičem in se še enkrat nazaj ozre. Krčmar pa je stal na pragu in se tako kislno držal, kakor nikdar prej ne pozneje. Ko trgovca že ni bilo mogoče slišati in ne videti, mu je polagoma vstajalo spoznanje, da ga je trgovec prav lepo povlekel, da tako kaznuje njegovo rado-vednost. Krčmar je od tedaj šel vase in ko so se gostje oglašali, je kazal večjo skromnost.

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega va-šega sorodnika, znanca in prijate-lja,

Ako

imate na prodaj kako zemljišče, farmo, trgovino ali hišo,

Ako

hočete da bo Vaša trgovina, ali pod-jetje še bolj napre-dovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slo-venskem tedniku

"GLASILU K. S. K. JEDNOTE!"

Jolietčani, Pozor!

Kakor vsako leto, tako smo tudi letos pričeli z grozdem. Naznanjamo, da dobivam grozde na vagonih iz Kalifornije in iz Michiganu pa z velikimi trucki iz najboljših vinogradov. Pretekli teden smo prodali dva vagona muškata in zinfandela in nekoliko michiganskega; zatorej dobite pri nas vedno frišno bogo in tudi po niskih cenah.

Zdaj si lahko vsakdo preskrbi nekaj dobre domače kapljice za zimo ker je zdaj čas za prežanje. Letos je grozde izvanredno fino, (več) bo tudi kapljica dobra, katero boste imeli za okrep-čilo. Pri nas bomo zopet kmalu pričeli delati fine domače kranjske klobase. Kako prikladno je v dolgih zimskih večerih, če vam prinese gospodinja okusnih klobas, vi pa liter okrepčila iz kleti. Zdaj je čas, da si lahko isberete grozde, kakršno ho-čete, ker ga imamo vedno na domu par sto hake; velikiokrat pa več tisoč besketov in hake ali zabojev. Dobili bomo tudi fino new-yorsko grozde. — Pokličite telefon: 3301.

M. Gorsich

Red Front Market.
 1134 N. Hickory St. Joliet, Ill.

IMAM NA ZALOGI IM-PORTIRANE
LUBAS - HARMONIKE
 nemške, kranjske in pol-novrstne ali chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglaše-ne.
 Vzajem v zameno, kupi-jem in prodajam tudi že rabljene harmonike vsa-kovrstnih izdelkov.
ALOIS SKULJ,
 223 EPHILON PL., BROOKLYN, N. Y.

Telefon urada: 149
 Telefon stanovanja 2223-J.
Wesco Printing Company
 Julius G. Wesco, poslovodja
 Tiskarna in izdelovalnica stempilij in kartica. Tiskano v vseh jezikih.
 1 JEFFERSON ST. JOLIET, ILL.
 2. nadstropje, pri mostu.

Severa's Skin Soap
 Ideavno, fino in čisto milo za toaleta, kopeli, šampu, britje. Izvratno za ko-panje otrok in malčkov.
 Cena 25 centov.
 Vsaki dan rabite
Severa's Antiseptol
 za grgranje grla in ispiranje ust; prepreči boleznin v grlu; ohrani ter naredi lepa in bela zoba in utrdi omakne željuzi. Čisti soperno sapo in drži ustno votlino v zdravem stanju. Cena 56 in 60 centov.
 Zahtevajte najprej pri lekarju.
W. F. SEVERA CO.
 CEDAR RAPIDS, IOWA
ZASTAVE, BANDERA, REGALJE IN ZLATE ZNAKE
 na družtvu ter zljane K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
 2107 N. Hamlin Ave., Chicago, Ill.
 Pišite po coniki!

A. Grdina & Sons
 TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD
 6017-19 St. Clair Ave. - 1053 E. 62. St. Cleveland, O.
 Telefonska služba dan in noč:
 Randolph 1881 ali pa Randolph 4550.
 Podružnica: 15303 Waterloo Rd. Eddy 5849.

TRGOVCI in PODJETNIKI
 spadajoči h
K. S. K. Jednoti,
OGLAŠAJTE
 v največjem slovenskem tedniku, kojega ste tudi vi lastnik!
 IMA OKROG 16,000 NAROČNIKOV.
 Držite se gesla:
SVOJI K SVOJIM!
 Za oglaševalce, ki spadajo k naši Jednoti imamo določene posebno znižane cene.
 Pišite za pojasnila na:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.
 Telefon: Randolph 3912.

F. KERŽE,
 1142 Dallas Rd., N. E. CLEVELAND, O.
K. S. K. J. Društvom:
 Kadar naročate zastave, regalje in druge, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
 Načrti in vzorci ZASTONJI

FARME NA PRODAJ.
 Da se likvidacijske zadave bankrotne Greenwood State banke (Greenwood State Bank) uredi, smo prevzeli več farm v okolici Willarda in Gormana. V teh krajih so večinoma sami Slovenci naseljeni. Cene teh farm so sedaj jako nizke, mnogo pod ceno drugih farm v okolici. Pišite za pojasnila in cene na:
The Greenwood State Bank
 P. W. Gullord, Special Deputy Commissioner
 GREENWOOD, WIS.

